Zpravodaj
občanů Boleradic

Číslo 2.
Červen 2023

BOLERAD

Dětský den

Slavnostní otevření Lipové cesty

Hasičská drobotina

Velikonoční košt vín

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři Polehradu,

jaro letošního roku uběhlo překotně jako voda, které se na nás z oblohy v tomto ročním období letos sneslo opravdu hodně. Příroda pookřála, zezelenala, podzemní hladiny se po hubených letech snad aspoň trochu spravily. A než bys řekl švec, máme tu hody. Pohlížím na fotografii na obálce zpravodaje a stejně jako u jiných podobných záběrů si znovu uvědomuji, že hody nejsou jen bohapustou zábavou podroušených šohajů v upocených košilích, nezřízenou žranicí a pijatykou. Právě podobné záběry jako ten z naší obálky nás odkazují k hlubším rovinám, které tento náš největší svátek obsahuje. Odkazují nás k prastarým kořenům, k sepětí tradice křesťanské vesnické víry s lidovou kulturou našeho kraje. Není nic působivějšího než špalír nádherných lidových krojů před oltářem našeho svatostánku.

V obou těchto pólech se zde navzájem doplňuje to nejvíc sváteční a nejvíc vznešené, co naše vesnice představuje. Není to pouhá nabubřelá ukázka cirkusové pestrosti barev a tvarů, nýbrž především vyznání hrdosti naší komunity na svůj rodný kraj, spojené s pokorným vzdáním díků Bohu.

Popřejme našim starkám, stárkům a celé chase, ať jsou právě takovými hrdými a zároveň pokornými nositeli tradice hodů. Popřejme jim, ať na hlubší smysl a význam hodů pro naši kulturu nezapomínají. Z věcí přízemnějších jim pak popřejme, ať slunko svítí, ale nepálí, ať neprší, ať lidé přijdou, druží se, tancují, zpívají a baví se v hojném počtu.

Veselo hody!

Antonín Vejvančický, starosta

Zapoj se i Ty!

Milí čtenáři, věříme, že se Vám nový Polehrad líbí a naleznete zde spoustu zajímavých článků, rozhovorů, fotografií, aktualit i pozvánek na nejrůznější akce. Chtěli bychom zpravodaj mít co nejpestřejší, a proto bychom Vás rádi vyzvali, abyste se také zapojili! Podělte se s námi o vaše historky, zážitky či vtipné příhody, které máte s naším městysem spjaté. Nebo máte nápad na zajímavé téma či rozhovor? Napište nám na polehrad@boleradice.cz nebo kontaktujte kteréhokoliv člena redakční rady. Děkujeme!

RR

Obsah

Slovo starosty 2
Zprávy z radnice 3
Stalo se
- Rybářské závody 7
- Pálení čarodejnic 7
- Osvobození Boleradic 8
- Dětský den 8
- Na špičkách 9
- O boleradický džbánek 9
- Setkání radioamatérů s duší 10
- Ukončení fotbalové sezony 11
- Velikonoční košt 12
- Velikonoce v knihovně 12

Kultura, postřehy, rozhovory
- Knižní novinky 13
- Pozvánka na hody 14
- Hody, milé hody... 15
- Kostel je spojnice lidí s bohem 18
- Pivní povídání 20
- Restaurace na Bařině 21
- Naši na vandru 22

Z historie
- (Nejen) o fišpance 23

Téma: Krajina kolem nás
- Jak to vidí lesní správce 24
- Vinice, vinohradnicví a vinař 26
- Polní hospodáři 29

Spolky informují
- Letorost 31
- Farní rada 32
- Český zahrádkářský svaz 33
- Sbor dobrovolných hasičů 35
- Divadelní spolek 36
- SK Boleradice 1935 40

Zprávy ze školy a školky 41
Polehrátky 44
Kalendář akcí 45

Příprava ČOV

Dne 1. 6. bylo vypsáno výběrové řízení na zhotovitele stavby kanalizace. Soutěž nám nejen prozradí skutečnou cenu stavby kanalizace, ale také nás bodově zvýhodní při podání žádosti o dotaci. Předpokládaná či projekční cena stavby je 199.998.116,- Kč bez DPH. Nová výzva Státního fondu životního prostředí (SFŽP) na podporu vodohospodářských projektů bude vyhlášena na konci srpna 2023, výše dotace na stavbu by měla činit 70 % celkových uznatelných nákladů, dále SFŽP investory podporuje formou poskytnutí zvýhodněného úvěru s úrokem 1 % až do celkové výše nákladů stavby. Předpokládané zahájení stavby je v dubnu 2024.

Vorličky

U projektu Vorliček se předpokládá finalizace a schválení projektu, zhotovení prováděcího projektu a výběr zhotovitele stavby do konce tohoto roku. Dokončujeme rozparcelování budoucích stavebních pozemků v lokalitě. V souvislosti s výstavbou bude na jaře příštího roku probíhat připojení nové trafostanice (TS) Vorličky od stávající TS z centra obce (od zastávky na Klobouky) podzemním vedením vysokého a nízkého napětí kolem kostela a ul. Vrchní až do lokality Vorličky.

Připojení k optické síti

Začalo připojování nemovitostí na optický kabel, zájem občanů je velký. V seznamu přihlášených je prozatím kolem kolem 200 subjektů či nemovitostí v obci, většina z nich už byla připojená. **Zájemci o připojení na Internet přes optický kabel mohou od nynějška kontaktovat poskytovatele, firmu Internet4you, již napřímo na tel. čísle 533 534 200. Tato informace platí i pro zájemce doposud registrované v seznamu na úřadě městyse. Žádosti budou postupně vyřizovány v krátkém časovém termínu.**

Restaurace

Na jaře tohoto roku jsme opakovaně vypsali poptávkové řízení na pronajímatele restaurace, důvodem výpovědi stávajícího nájemce bylo vysoké nájemné. Stávající nájemce se nám přihlásil jako jediný zájemce do prvního „kola“ řízení. Nabízené nájemné ve výši 3.000,- Kč jsme neakceptovali a poptávkové řízení jsme vypsali znovu. Do opakovaného řízení se nám přihlásili zájemci dva, vybrán byl nakonec stávající nájemce, který ve druhém kole nabídl nájem ve výši 10.000,- Kč, druhý zájemce nabídl 6.000,- Kč.

Oprava mostku a prodloužení vodovodu

Pro opravu mostku za úřadem byla vybrána spol. Jiří Tomanec – zednické práce jakožto jediný uchazeč, oprava probíhá v těchto dnech, termín dokončení je do hodů. Cena je 389.800,- Kč vč. DPH. Dle zprávy mostního technika nejsou v dobrém stavu ani další mostky na našich místních komunikacích. Jedná se zejména o mostky u „klempírny" a Na stání. Jejich rekonstrukce bude ale vyžadovat mnohem větší náklady. Pro realizaci prodloužení vodovodu v ul. Kloboucká byla ze tří uchazečů vybrána firma CREATIVE BUILDINGS s.r.o., vysoutěžená cena je 477.928,- Kč vč. DPH, což je podstatně méně než projekční odhad, termín ukončení prací je do 20. 6. 2023.

Nová komunální technika

Proběhlo několik dalších poptávkových a výběrových řízení, jako nový stroj v akci „Komunální technika" byl ze tří nabídek vybraný malotraktor KIOTI CX2510, který parametry a příslušenstvím vyhovuje obecnímu provozu a plně nahradí doposud používaný a hlavně v zimě nevyhovující StarJet. Při výběru jsme hleděli nejen na cenu, ale i na dostupnost servisu a další parametry. Cena včetně příslušenství je 910.820,- Kč vč. DPH.

Další akce a projekty

Realizovali jsme některé menší akce stanovené rozpočtem – čištění, monitoring a pasportizaci kanalizace v ul. Vrchní, roletu na betlém, plachtu pro muzikantskou pergolu, opravu schodů na hřbitově a chodník kolem „baru" u hasičské zbrojnice. V souvislosti s výkopem optiky jsme doplnili dva sloupy veřejného osvětlení (VO) do lokality „Za Kunderovým", kde je v souvislosti s novou výstavbou větší pohyb a stávající sloup s fotovoltaikou nefungoval. Dále došlo k opravě zchátralých kabelů, které byly příčinou častých poruch na VO v úseku na Dolním konci a v souvislosti s opravou mostku došlo také k přeložce připojení některých sloupů VO kolem úřadu městyse a sálu. Výměnu osvětlení v krčku provedla firma Tomáš Jergl z Klobouk.

Došlo k předání projektu opravy rozhledny, v nejbližší době bude vypsáno výběrové řízení na zhotovitele opravy. Realizace je předpokládaná od září do konce tohoto roku, projekcí předpokládaná cena je 2.295.777,- Kč vč. DPH.

Antonín Vejvančický, starosta

Z rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny PČR Markéty Pekarové Adamové byl našemu městysu při příležitosti slavnostního aktu konaného v Jednacím sálu a sálu Státních aktů PSP ČR dne 9. 6. 2023 předán dekret o udělení znaku. Byli jsme tak jednou ze 35 obcí, měst a městysů z celé republiky, kterým byly v Praze dekrety uděleny. „Znak a vlajka místa, kde jsme narozeni nebo kde žijeme, jsou nedílnou součástí naší identity. Tyto symboly reprezentující jednotlivé samosprávné územní jednotky přispívají k posílení pocitu hrdosti, odkud pocházíme, a sounáležitosti s místem, ve kterém žijeme," uvedla při slavnostním ceremoniálu předsedkyně sněmovny.

Přístavba MŠ

Jak budou vědět zejména rodičové a další lidé, kteří se pohybují v blízkosti naší školy, již delší dobu poněkud bezvýsledně tápeme v otázce dalšího postupu s kapacitou našeho – zejména – předškolního zařízení. V každém roce je vedení MŠ nuceno odmítnout několik nejmladších dětí právě z důvodu nedostatečné kapacity školky. Podobný výhled nás čeká i do budoucna, počty přihlášených neklesají a v nejbližších letech příliš klesat nebudou, určitě ne natolik, aby naše zařízení zcela vyhovovalo a abychom mohli při stávajícím stavu přijmout všechny děti. Taktéž v základní škole je třeba rozšíření, v minulých letech jsme pro provizorní třídu MŠ zabrali prostor družiny, je třeba nová moderní IT učebna a také prostor pro dělenou výuku (ne všechny předměty se dají učit ve dvojtřídkách). V těchto dnech se pouštíme do projekce nové přístavby MŠ, která by měla navazovat na stávající přístavbu mateřské školy v prostoru školní zahrady. Nad třídou MŠ pak plánujeme zbudovat učebnu IT a související skladovací a kancelářské prostory. Tímto by se nám měla do budoucna znovu uvolnit třída družiny, vyřeší se problém s kapacitou MŠ a přibude nová učebna pro ZŠ. Taktéž v zahradě by mělo dojít k úpravám tak, aby celý její prostor mohl být využitý pro potřeby výuky a volnočasových aktivit.

Snad se nám projekt podaří dokončit a akci realizovat v co nejkratší době tak, abychom nepřidávali starosti rodičům a všechny naše děti mohly začít se vzděláváním ve správný čas. Optimistický výhled je projekce a realizace v tomto a příštím roce – vše bude ale odvislé zejména od financí, případně možnosti externího financování ve formě dotací.

Antonín Vejvančický, starosta

Do schránky nebo e-mailem?

Vážení čtenáři,

nová redakční rada se do svého úkolu vrhla po hlavě a s velkou vervou. Chceme Vám přinášet zajímavé články, barevné fotografie a důležité informace. Práce na zpravodaji nás baví a těší. Ovšem trochu nás mrzí, pokud pak prakticky nedotčený zpravodaj vidíme povalovat se u popelnic chvíli po vydání. Náklady na tisk nejsou zrovna nízké a uvažovali jsme tedy, jakým způsobem trochu ulevit obecní pokladně. Nechtěli bychom ale jít cestou zpoplatnění časopisu, jako v jiných obcích. Namísto toho bychom si rádi udělali představu o tom, kolik čtenářů má o Polehrad opravdu zájem a těm ho nadále zdarma dodávali, podle preferencí buď v tištěné nebo elektronické formě.

V tomto čísle najdete samostatný leták s názvem „**Přihlášení do distribuce zpravodaje Polehrad**“, do kterého můžete vyplnit – pouze pro potřeby úřadu – Vaše iniciály, tzn. jméno a číslo popisné, případně e-mail pro zasílání elektronické verze. Leták vhoďte do schránky u zadního vchodu na ÚM, ta bude označena nápisem Polehrad. To samé můžete učinit formou e-mailu a zaslat přihlášku k odebírání Polehradu na adresu **obec@boleradice.cz** či **polehrad@boleradice.cz**. Další možností je telefonické přihlášení na tel. **519 423 185.**

Prosím, učiňte tak **do 31. 8. 2023.** Děkujeme a doufáme, že pochopíte naše důvody (udržet kvalitu zpravodaje, bezplatný tisk i distribuci a zároveň jej přinášet tam, kde najde své uplatnění). Budeme se na vás těšit v dalším čísle.

Za redakční radu, **Martina Novotňáková**

OZNÁMENÍ
o vyhlášení revize katastru nemovitostí

Od Katastrálního úřadu jsme obdrželi upozornění na chystanou revizi pozemků v na našem katastrálním území. Předmětem revize jsou hranice pozemků, obvody budov a vodních děl, druh pozemku a způsob využití pozemku, typ stavby a způsob využití stavby, zápisy v záznamu pro další řízení, hranice katastrálního území, zhušťovací body, podrobné polohové a výškové bodové pole, další prvky polohopisu katastrální mapy a místní názvy a pomístní jména.

Na základě sdělení Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Hustopeče (dále jen „katastrální úřad“) č.j. RO-1/2023-735 oznamujeme, že v katastrálním území Boleradice obce Boleradice bude zahájena

revize katastru nemovitostí,
která potrvá od 7. 8. 2023 přibližně do 30. 11. 2024.

Během revize katastru nemovitostí budou zaměstnanci katastrálního úřadu revidovat soulad údajů katastru se skutečným stavem v terénu. Účast vlastníků a jiných oprávněných není při revizi katastru nezbytná. V případě zjištěného nesouladu mezi stavem evidovaným v katastru a stavem v terénu budou vlastníci zváni k jeho projednání se zástupcem katastrálního úřadu.

V této souvislosti upozorňujeme vlastníky nemovitostí na jejich povinnosti, vyplývající z ustanovení § 37 odst. 1 katastrálního zákona, zejména povinnost:

a) zúčastnit se na výzvu katastrálního úřadu jednání nebo na toto jednání vyslat svého zástupce,

b) ohlásit katastrálnímu úřadu změny údajů katastru týkající se jejich nemovitostí, a to do 30 dnů ode dne jejich vzniku a předložit listinu, která změnu dokládá, nejedná-li se o listiny, které předkládají příslušné státní orgány přímo k zápisu do katastru nemovitostí,

c) na vyzvání předložit ve stanovené lhůtě příslušné listiny pro zápis do katastru.

Neposkytne-li vlastník nebo jiný oprávněný na výzvu katastrálního úřadu potřebnou součinnost a zjištěný nesoulad se nepodaří odstranit do ukončení revize, bude informace o tomto nesouladu zveřejněna na internetových stránkách Českého úřadu zeměměřického a katastrálního prostřednictvím aplikace Nahlížení do katastru nemovitostí.

RR

Vítání občánků

V neděli 28. května se v obřadní síni Městyse Boleradice konalo již tradiční Vítání občánků. Pan starosta a děti z mateřské školy se svým krátkým programem přivítali 6 nejmenších obyvatel našeho městysu.

RR, *foto: ZŠ a MŠ Boleradice*

Změny pro Redakční radu

V uplynulých dnech jsme se v redakční radě (jak věříme dočasně) rozloučili s paní Marií Soukopovou. Maruška byla hlavní a de facto jediná tvůrkyně Polehradu v uplynulých letech a dokázala sama kvalitu našeho zpravodaje krůček po krůčku zlepšovat, za což jí patří obrovský dík a uznání. Doufáme, že až jí to časové možnosti dovolí, opět náš tým posílí. Naše řady se naopak nově rozšířily o Pavlu Hrabcovou, která má s tvorbou magazínů bohaté zkušenosti a jistě tak bude velkým přínosem!

RR

Rybářské závody

Všichni pořadatelé akcí si přejí, aby zrovna na té jejich vyšlo počasí. Snad jedinou drobnou výjimku tvoří rybáři – ti se dokážou přizpůsobit i když si příroda trochu postaví hlavu. A tak i přes mírně deštivé počasí v sobotu ráno obklopila boleradický rybník sedmdesátka postav v maskáčích, upřeně hypnotizujících vodní hladinu. A že bylo na co se dívat. Před výstřelem, ukončujícím v jedenáct hodin lov, se na háčcích zamrskalo 196 kusů tzv. bílé ryby (to je třeba cejn, karas, plotice, perlín apod.) a 78 kusů ryb ušlechtilých (to jsou ty, které se do rybníka cíleně vysazují – například kapr, amur, lín, štika, candát, úhoř). Největší ulovenou rybou se stal amur o délce 65 centimetrů a získal tím Richardu Pučálkovi první místo a pohár starosty městyse. Druhé místo za nejvíc ulovených ušlechtilých ryb si odnesl František Šafařík, který jich z vody vytáhl šest. Třetí pozici si vybojoval Martin Kočí, ten ulovil dohromady 93 ryb. Oceněni byli také čtyři rybáři z řad mládeže.

K závodům již tradičně patří i oblíbená grilovaná makrela, které se letos prodalo 120 kilogramů. Snědla se i všechna gulášová polévka, kterou přímo na rybníku přes noc vykouzlil šéfkuchař Kočí. Úspěch měla i uzená cigára a pro děti nechyběl stánek s dobrotami, kde si mohly koupit něco sladkého na zub nebo fungl nové autíčko či panenku. Výčep, který se rybářům otevřel už v pátek večer, byl v provozu až do sobotního odpoledne. Závody ukončila každoroční bohatá tombola a kdo měl štěstí, odcházel domů s pytlem kukuřice, sedmičkou vína, poukazem do hospody nebo novým rybářským vybavením.

Zase za rok tedy – Petrův zdar!

RR

Pálení čarodějnic

Poslední dubnové odpoledne bylo v parku před radnicí živo. Čarodějnice malé, velké, z blízka i z dálky se slétaly ze všech stran. Všechny si chtěly užít společné rejdění, a že se jich letos sešlo! Pro ty nejmenší si aktivní rodiče společně s hasiči připravili dobrodružnou hru. Kdo překonal všechny čarodějné nástrahy, dostal se až k pokladu a sladké odměně. To už se pomalu stmívalo, a mohla začít zábava i pro ty větší. O pořádný rockový zážitek se postarala kapela NaKlid. Kdo netancoval, mohl jen poslouchat a přitom si užívat příjemnou atmosféru. Hasiči, jako každoročně, čepovali dva druhy výborného piva. Z udírny potom tahali dobroty jako cigáru či uzená žebírka. Hudba hrála, všichni se dobře bavili, a tak se zábava protáhla do pozdních hodin. Naše mladá chasa se nenápadně vytratila pro kýbl vápna, a vydala se, jak je zvykem, do ulic malovat na silnice. Jsme rádi, že se tato tradice zase obnovila. A tak jsme se společně přehoupli do prvního májového dne.

Martin Stehlík,
starosta SDH Boleradice

Osvobození Boleradic

V pátek 28. dubna se uskutečnila vzpomínková akce u příležitosti 78. výročí osvobození Boleradic v dubnu 1945 a ukončení 2. sv. války. Na pozvání se pietního aktu zúčastnili i potomci pana Hycla, vnučka a pravnučka z Hodonína. Čestnou stráž drželi žáci školy a členové Klubu vojenské historie Slovácko Hodonín.

Žáci recitovali básně, projev měl pan starosta a paní ředitelka. V projevech zazněla slova úcty a poděkování nad památkou vojáků, kteří byli účastníky i obětmi války a podíleli se na osvobozování

Boleradic. Přítomní se seznámili s komentářem událostí kolem osvobozování obce a hrdinským činem pana Jana Hycla. Nebýt jeho konání, znamenalo by to pro naši obec střet tanků a techniky v obci, Rusové by měli větší ztráty a také vesnice by nevyvázla poškození domů a hmotným ztrátám včetně lidských životů. Při bojích o Boleradice padlo 30 Rudoarmějců.

Součástí oslav bylo i branné dopoledne pro žáky, které připravili členové zmíněného Klubu vojenské historie. Žáci si nejdříve prohlédli dobové zbraně a vyslechli komentář a potom plnili úkoly na jednotlivých stanovištích – plížení pod ostnatým drátem, hod granátem na cíl a střelbu ze samopalu a pistole. Zkusili si i přenos raněného na polních nosítkách. Po splnění úkolu dostali žáci razítko do „vojenské knížky“ a ve škole sladkou odměnu.

Počasí konečně přálo, a tak se akce vydařila a všichni byli spokojeni, že tímto uctili památku osvoboditelů a hrdinského činu našeho občana pana Jana Hycla.

Za účastníky a organizátory
Mgr. Pavel Kabela

Dětský den

Po několika letech se podařilo zásluhou OS Nedánov a rybářského spolku obnovit odpoledne pro děti v přírodě okolo našeho rybníka, kam slunečné počasí přilákalo téměř sedmdesát dětských návštěvníků. Program byl plný zajímavých úkolů – běh v gumácích s balónkem na lžičce, přechod po laně, střílení ze vzduchovky, skákání v pytlích, skládání tangramu, přechod po lávce s kelímkem vody, házení míčků do visícího kýble a převoz nákladu v kolečkách. Za absolvování všech disciplín na děti čekal balíček plný dobrot. K tomu dostaly ještě cukrovou vatu, párek v rohlíku a poukázku na točenou zmrzlinu. Nezapomněli jsme ani na zdravé mlsání a po melounech, jablkách a banánech se jen zaprášilo. Po doplnění energie se děti vyřádily na skákacím hradě, projely se na koních a domů odcházely s drsňáckou tetovačkou. Ještě jednou velké díky všem, kdo nám pomohli s realizací a umožnili dětem si jejich svátek hezky užít (především Radimovi, Renatě, Vojtovi, Oldovi, Editě a také všem ostatním, kteří pomohli na rybníku s organizací nebo nám zapůjčili nezbytné vybavení).

Martina Novotňáková

Na špičkách...

V téměř naprostém utajení proběhlo v prvních dvou květnových týdnech v prostorách našeho divadla soustředění pro žáky tanečního oboru ZUŠ Klobouky u Brna. Tanečníci si jako součást programu tohoto soustředění připravili čtyři vystoupení – jedno pro veřejnost, rodiče a hosty a tři mohli shlédnout žáci ze ZŠ z Klobouk a okolí. Díky laskavému pozvání ředitele ZUŠ pana Jindřicha Demely jsem mohl navštívit představení v pátek pátého května, za což jsem velmi vděčný, protože

vidět v Boleradicích balet opravdu není běžnou záležitostí. A že bylo na co se dívat! Pokud si někdo spojoval balet výhradně s klasickou hudbou, musel po tomto představení svůj názor zásadně přehodnotit. Viděli jsme totiž nejen ukázky klasického baletu (Čajkovskij), ale i balet či tanec moderní, na motivy populární a filmové hudby (Avengers, Mirai...). A také nesmírně půvabné vystoupení baletní přípravky (Šmoulové), které mělo obrovský úspěch zejména u dětských diváků. Choreografii některých baletních čísel si připravili mladí tanečníci sami. Spojení hudby a kultivovaného pohybu bylo i pro laického návštěvníka opravdovým zážitkem. Některé výstupy – především účinkujících z vyšších ročníků, podtrhlo perfektní nasvícení a také použití projekční techniky našeho divadla, kterými se podařilo vytvořit působivou až imaginativní atmosféru jednotlivých baletních výstupů!

Poděkování a upřímný závěrečný aplaus patřil všem účinkujícím, ale také pedagogům ZUŠ. Učit děti v dnešních podmínkách a navíc v jejich volném čase činnosti tak ušlechtilé (a především obtížné, namáhavé a s velkými nároky na disciplinu) je hodné obdivu! Nezbývá než doufat, že během příštího soustředění bude alespoň jedno představení umožněno shlédnout i divákům z řad našich občanů.

text **Jan Korák**
Foto: ZŠ a Eliška Axmannová

O boleradický džbánek

Ve čtvrtek 18. května se v našem divadle uskutečnila recitační soutěž s názvem „O boleradický džbánek“. Pořadatelem této zajímavé akce byla naše Základní škola a Mateřská škola Boleradice.

Nejprve několik čísel:
Soutěže se zúčastnilo 39 soutěžících ve třech individuálních a jedné kolektivní kategorii ze šesti škol našeho regionu. Porota byla složena ze zástupců všech zúčastněných škol a členů hostitelského DS Bří Mrštíků.

Na soutěži jsme mohli vidět celou řadu velmi dobrých výkonů, což této

přehlídce dodalo vysokou úroveň. Bez ohledu na výsledky si všichni soutěžící i ti, kteří je na vystoupení připravovali, zaslouží uznání. Je pozoruhodné a záslužné, že v dnešní době, které vládnou tzv. sociální sítě a mladí lidé postupně ztrácí schopnost používat mluvené slovo, se najdou nadšení a schopní učitelé, kteří se bez ohledu na čas a osobní pohodlí dokážou dětem v tomto směru věnovat. A to, že mezi svými žáky najdou dostatek zájemců o tuto disciplínu je malý zázrak. Vám všem patří upřímné poděkování!

Obdiv, uznání a poděkování však patří především paní ředitelce, pedagogům a pracovníkům naší školy. Perfektní a bezchybné zvládnutí této náročné akce je výbornou vizitkou školy a nepochybně i velmi dobrou propagací naší obce, která je oprávněně považována za obec kulturní. Je také třeba poděkovat všem, kteří tuto akci podpořili, od vedení městyse, přes místní i okolní firmy až po město Hustopeče.

Jan Koráb – člen soutěžní poroty

PS: Jak už bylo řečeno, viděli jsme dnes řadu výborných výkonů, za kterými se skrývá spousta hodin práce a bylo by škoda skončit s nimi na dnešní soutěži. Doporučujeme zvážit možnost účasti na oblastní soutěžní přehlídce KANDRDÁSEK, kterou každý rok na jaře pořádá SČDO v Brně. V případě zájmu vám rádi podáme potřebné informace.

Foto: ZŠ Boleradice

Setkání radioamatérů s duší

Expedice Akát 6 OL6AKAT – Setkání radioamatérů s duší

Pátek po poledni 9. 6. 2023, svítí slunce a nefouká. Třídím materiál do plastových přepravek. Koaxiální kabely, drátové antény, kotvící lana a spoustu dalšího drobného materiálu, toaletní papír, konče čelovkou. Rozhoduji, které komponenty vzít a co naopak zůstane pro tuhle akci doma. Nakonec jsem to sesumíroval na dvě maso bedny co se povezou v přívěsu. Pod postel v kargu přijdou ještě skládací laminátové stožáry, fixační lana, voda na pití, skládací židle, stůl a odpadkový koš. Zbytek, jako akumulátory, jídlo, taška s ošacením a několik dalších drobností se povezou v tažném vozidle Škoda Octavia. „Bože kam se ten člověk chystá?" Jako bych slyšel boleradického čtenáře. Ano, ptáš se správně milý čtenáři! Přece k Vám na rozhlednu Nedánov. Na sraz radioamatérů, Akát 6.

Na Boleradice jsem mohl buď po dálnici, nebo krajem vína. Pochopitelně, že krajem vinic a milých lidí! Krajem nádherně kvetoucích vlčích máků. Cesta poklidná i přesto, že je pátek. Po odbočení v Kyjově na Čejč se mi zdálo, že jsem snad jediný, kdo dnes ujíždí touto nádhernou krajinou vinic a polí. V Boleradicích to netrefím a zahnu o jednu odbočku dříve, abych dojel krkolomnou asfaltovou cestou se spoustou vyboulenin až k vinným sklepům. „Špatně jsem odbočil," hlásím staženým okýnkem, zřejmě místnímu vinaři. „Sjeďte tady dolů a otočte to kolem sklepů."

Děkuji a přemýšlím, kterou částí auta nebo přívěsu vyorám brázdu při sjezdu z té horní cesty na tu spodní, polní. Nevyoral.

Na podruhé jsem to trefil na tu správnou cestu. Souprava musí nastoupat nějakých 125 metrů abych se dostal až na plochu s rozhlednou Nedánov. Jel jsem už i po podstatně horších cestách, a tak tohle byla brnkačka.

Setkání na Nedánově pořádá George Opatovice s kvalitním týmem kamarádů. Celá parta kolem hlavního pořadatele předvedla perfektní koncert. Pro strojaře pak vše fungovalo jako dobře naolejovaný stroj. Jídlo, WC, pivo (to není seřazeno podle důležitosti) posekaná louka, přístřeší, udírna, skutečně nic nescházelo.

Ano čtenáři, chápu tvou netrpělivost, PROČ? Vysíláme na svých zařízeních z domu, kluboven, nebo vyjedeme na kopec a postavíme „portable" stanoviště. No a pokoušíme se dovolat a udělat spojení se spoustou takhle zapálených kolegů po celém světě, republice, nebo také jen do vedlejší dědiny. Sem tam vypomůžeme při živelných událostech, to když všechny standardní komunikační prostředky selžou. Spousta operátorů se zná, neb měli za tu dobu co se radioamatérskému sportu věnují, spoustu příležitostí se osobně poznat při různých příležitostech. Ale je také hodně těch co se znají jen z radiových vln. A tak setkání na Nedánově, pro mne, pohybujícího se v éteru teprve od roku 2021, bylo příležitostí přiřadit k volacím znakům také konkrétní obličeje a potřást si rukou osobně. Povykládat o radostech a strastech radioamatérského ale i běžného života. Extrémně výživná byla přednáška jednoho z účastníků radioamatérské expedice 3B7M, operující z ostrova Saint Brandon, doprovázená projekcí fotodokumentace.

Sobota se překulila do větrného nedělního rána. Opláchnout obličej, vyčistit zuby. Ani v neděli nepadla ni kapka. Kupodivu, po všechny dny od pátku nás déšť a bouřky obešly okolo, jako by bylo známo, že si nepřejeme, aby nám zapršelo.

Toš tak. Shrnuto, podtrženo. Třeba poděkovat nedánovským, že nám umožnili, abychom mohli na tomto krásném místě se svým koníčkem hostovat. Organizátorům pak za jejich dobře odvedenou práci. No a nezbývá, než se těšit opět příště.

George Opatovice, Karel Zlín

Na této akci mělo být prezentováno nové logo akce, ale z časových důvodů to nevyšlo. Proto čtenáři posíláme, jak se akce bude v novém kabátě prezentovat.

SPOJUJE LIDI, SPOJUJE SVĚT
EXPEDICE AKÁT
JOINS PEOPLE, JOINS THE WORLD

Ukončení fotbalové sezóny

Jarní část soutěže okresního přeboru začal náš tým nadějně. Bojovné výkony v prvních třech kolech znamenaly zisk 4 bodů a dávaly nám tak šanci odrazit se od spodku tabulky a zachránit se v soutěži i pro další sezonu. Poslední čtyři zápasy sezony nás čekali tabulkově silní soupeři. Věděli jsme, že body musíme sbírat pravidelně a nečekat až na tyto poslední zápasy, kde to pro nás mělo být těžké. Bohužel se nám nepodařilo navázat na dobré výkony v domácích zápasech s Kosticemi a Hustopečemi a v zápasech s týmy z dolní poloviny jsme body ztráceli, což rozhodlo o konečném umístění na 13., tedy posledním místě.

Závěrečný zápas v Moravském Žižkově pak byl pro nás nejen posledním zápasem okresního přeboru po 5 letech, ale také posledním společným zápasem s týmem z Krumvíře. Do následující sezony 2023/2024 budeme přihlašovat mužstvo už samostatně. Kamarádům do Krumvíře bych tímto rád poděkoval za spolupráci a popřál jim nejen sportovní úspěchy.

Milan Víteček

Velikonoční košt

Termín tradiční velikonoční výstavy vín letos připadl na 9. dubna. Hodnocení vín proběhlo dne 1. dubna 2023 za účasti 47 odborníků (18 domácích a 29 přespolních).

Milovníkům vín jsme nabídli celkem 405 vzorků od 144 vinařů, z toho bylo 111 vín od 23 domácích vystavovatelů, ostatní přespolní. 265 vín bylo ročníku 2022, 140 vzorků pak starších ročníků.

Šampiony letošní výstavy vín byli:
Pálava 2022 – Vinařství Omasta, Boleradice
Frankovka 2022 – Vinařství sv. Václav, Kurdějov
Vína ročníková:
Sauvignon 2021 – Vinařství Sedláčkovi, Hustopeče
Dornfelder 2021 – První vinařská spol. s.r.o. Hustopeče
Ocenění za nejlepší kolekci získali Vinařství Omasta z Boleradic a Vinařství Gotberg z Popic.

Návštěva byla velmi dobrá, atmosféra vynikající také díky skvělé CM Vonica. Snad se letošní košt líbil všem přátelům dobrého vína. Za přízeň a podporu děkují a také se těší na příští setkání členové Vinařského spolku Boleradice.

Za vinařský spolek Boleradice
Antonín Vejvančický, jednatel

Velikonoce v knihovně

Po několika vánočních výstavách a setkáních v knihovně jsme se rozhodly připravit také výstavu velikonoční. Trošku nám ji posunula covidová doba, ale podařil se najít vhodný termín a výstava proběhla o víkendu 8. a 9. dubna. V sále probíhal tradiční Velikonoční košt, a tak se návštěvníci mezi ochutnáváním mohli potěšit a inspirovat také velikonočními tradicemi. Na nástěnkách se seznámili s historií Velikonoc, s jednotlivými dny Pašijového týdne a s řadou velikonočních zvyků a tradic. Nechyběly krásné, staré pohlednice, které ze svých sbírek zapůjčila paní Monika Haniková, Marta Korábová a Bořivoj Veselý. Dokonce se našly i staré fotografie z boleradických šlahaček a proběhlých velikonočních jarmarků.

K Velikonocům patří samozřejmě beránci, zajíčci, slepičky, mazance, jidáše, čokoládky, zdobené perníčky a velikonoční nádivky. To vše bylo možno obdivovat a také ochutnat – s radostí využily hlavně děti. Mezi vystavenými exponáty jste mohli objevit i staré hrkače a řehtačky, které se používaly na Velký pátek a Bílou sobotu místo zvonění zvonů –ty, podle pověsti, odletěly do Říma. V některých vesnicích tenhle zvyk udržují dodnes a další se k němu vracejí.

Ovšem největší zastoupení na výstavě měly samozřejmě kraslice. Sešlo se jich mnoho velikostí (od slepičích a husích až po pštrosí) a také mnoho technik zdobení – škrábané, malované voskem nebo barvami, zdobené slámou, oplétáním či drátkováním. Byly tady kraslice, zdobené panem Krmíčkem, kraslice borkovanské i netradiční ze zahraničí, ale hlavně krásná vajíčka, která nám zapůjčili ochotní spoluobčané. Součástí výstavy byla i ukázka pletení pomlázek. Této činnosti se „odborně" zhostil Bořivoj Veselý, a tak si návštěvníci mohli pletení vyzkoušet a svůj povedený výrobek si odnést domů a ihned v pondělí vyzkoušet…

Celá knihovna byla vyzdobena svěžími květinovými dekoracemi z dílny paní Hanky Vystoupilové, které moc děkujeme za vytvoření jarní nálady. Samozřejmě děkujeme také všem, kteří nám s výstavou pomohli a zapůjčili vystavené exponáty!

Těšíme se na setkání při dalších akcích.

Dana Veselá a **Marta Korábová**

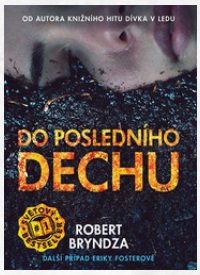

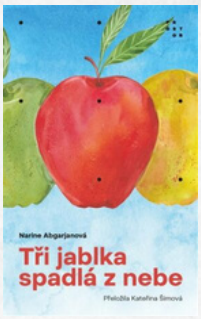

„Knihy jsou lidem tím, čím jsou perutě ptákům.“

John Ruskin

Milí čtenáři,
ráda bych Vás seznámila s novými tituly knih, které jsme pro Vás nakoupili v červnu. Jsou mezi nimi detektivky, psychologické i romantické příběhy. A samozřejmě také něco pro děti.

Robert Bryndza – **Do posledního dechu** / Další příběh oblíbeného autora detektivních románů s šéfinspektorkou Erikou Fosterovou.

Narine Abgarjanová – **Tři jablka spadlá z nebe**/ Arménská autorka propojuje reálné s magickým a s jemným humorem vypráví univerzální příběh o tom, že láska vždy vítězí nad smrtí. A že zázraky se dějí. A že na ně nikdy není pozdě…

Michaela Klevisová – **Ostrov šedých mnichů**/ Spisovatelka je dvojnásobnou držitelkou ocenění nejlepší česká detektivka. Tentokrát se příběh odehrává na holandském ostrově…

Scarlet Wilková – **Ty chladné oči**/ Během nacistické okupace Smolenska se setkají okouzlující ruská dívka Neonila a český mladík Emil donucený bojovat za wehrmacht. Když se spolu po válce usadí v Československu, vznáší se nad nimi stigma kolaborace, a tak jim nezbývá než opatrný život ve strachu…

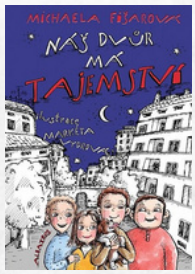
Alena Mornštajnová – **Les v domě**/ Silný a dramatický příběh o tom, že nic v životě není takové, jak to na první pohled vypadá…

Enie Davide – **Jako v nebi, tak i na zemi**/ Vícegenerační sága mapuje příběh jedné palermské rodiny, zejména pak jejích mužských členů, v průběhu padesáti let. Kniha se stala v roce 2012 v Itálii senzací a v roce 2016 ve Francii obdržela cenu ze nejlepší zahraniční román.

Véronique Cauchy – **Rukavička** / Krásné přepracování známé francouzské pohádky s citlivými a poetickými ilustracemi.

Michaela Fišarová – **Náš dům má tajemství** / Dobrodružné vyprávění o dětech v jednom obyčejném činžáku – jedna z knih, které jsme nakoupili pro malé čtenáře. Na besedě v knihovně s paní spisovatelkou osobně seznámili žáci 3.–5. třídy v Boleradicích.

… a další nové tituly:
Markéta Lukášová –**Vlaštovka v bublině**
Marie Hajdová – **Jeřabinový dům**
Claire Keegan – **Takové maličkosti**
Magnason Andri Snaer – **O času a vodě**
Douglas Stuart – **Shuggie Bain**

Přijďte si vybrat – určitě najdete knihu podle svých představ. Roční poplatek v knihovně je stále 50,- Kč, pro školáky a studenty 25,- Kč.

Dana Veselá, knihovnice

Půjčovní doba v letních měsících: pondělí 17.30–19.30 hod, pátek 17.00–18.00 hod

Pozvánka na hody

Boleradští stárci, starky a chasa Vás srdečně zvou na tradiční Jánské hody, konané ve dnech 23.–25. 6. 2023. K tanci, poslechu a dobré náladě oba hodové dny hrají DH Vacenovjáci.

Pátek 23. 6. 2023

- 18:00 stavění máje
- 20:00 k tanci a poslechu hraje CM sourozenců Osičkových

Sobota 24. 6. 2023

- 14:30 průvod obcí od 1. starky ke starostovi
- hody pod májí
- 17:00 Moravská beseda v podání stárků a dětí z Boleradic, dětské sólo
- 20:30 večerní hodová zábava

Neděle 25. 6. 2023

- 14:30 požehnání v kostele sv. Jana Křtitele
- průvod obcí k 1. stárkovi
- hody pod májí
- 17:00 tradiční zavádka
- 20:30 večerní hodová zábava

Stárci a starky:

1. Vít Soukup a Alžběta Dufková
2. Patrik Sedláček a Aneta Korábová
3. Petr Plevač a Amálie Ježorková
4. Jindřich Demela a Julie Stehlíková

Chasa:

Ondřej Málek a Michaela Zoubková
Marek Vintrlík a Rozálie Ježorková
Bohuslav Barek a Dominika Kňůrová
Gabriel Koráb a Amálie Korábová
Vilém Veselý a Adéla Vystoupilová
Tadeáš Klimeš a Kristýna Jamborová
Václav Stehlík a Denisa Kleinová
Pavel Novotný a Pavla Veselá
Robin Klein a Lucie Klimešová
Vojtěch Otřísal a Stela Pelikánová
Patrik Kocmánek a Klára Zimolková
Vojtěch Komárek a Barbora Stehlíková
David Zimolka a Aneta Horáková
Karel Otřísal a Soňa Babirádová
Aleš Víteček a Tereza Kabelová

Sklepníci a sklepnice:

Lukáš Barek
Petr Brablík
David Hochman
Anna Zemanová
Adéla Rychlá
Alžběta Stehlíková

Vyhlášení výsledků soutěže „650 let hradu"

V minulém čísle Polehradu jsme vyhlásili soutěž k 650. výročí první písemné zmínky o hradu. Ani ve snu nás ale nenapadlo, že se nám sejde celá čtyřicítka nádherných obrázků a nápaditých textů! Všem účastníkům mnohokrát děkujeme. Vybrat ty nejlepší bylo nesmírně obtížné a bohužel nemůžou vyhrát všichni, přestože by si to opravdu zasloužili. Níže je jen malá ochutnávka výtvorů, zbytek si přijďte prohlédnout **na hody do knihovny (so 16.–19. h, ne 16.–18. h)**! Výherce prosíme aby si ceny přišli vyzvednou v úředních hodinách na Úřad městyse. Kdo si tedy nakonec odnese hodnotné výhry?

Ve výtvarné kategorii:

Starší žáci:
1. Karolína Čurdová
2. Jiří Vintrlík
3. Šimon Rudolf

Mladší žáci:
1. Štěpánka Hrabcová
2. Žaneta Barková
3. Mikuláš Omasta

V literární kategorii:

Starší žáci:
1. Melánie Matelová
2. Adéla Rudolfová
3. Justýna Wamserová

Mladší žáci:
1. Leo Čermák
2. Kryštof Ježorek
3. Nella Sasínková

Cenu redakce za 3D model hradu získávají Elen Pešlová a Eva Vejvančická

Hody, milé hody...

Zavádka, dědictví předků

Součástí nedělního hodového odpoledne je již tradičně zavádka. Tento starobylý tanec je typický pro celé Hanácké Slovácko, oblast Jižní Moravy, pod kterou se řadí i Boleradice. Přestože se v drobnostech liší jeho provedení dědinu od dědiny, základ je stejný. Stárci jeden po druhém přistupují ke své starce v loudavém rytmu, typickým zavádkovým krokem. Pomalu dotančí ke stolu, kde sedí „výboři“, tedy představitelé obce (u nás pan starosta a pan farář). Tady probíhá symbolická „skládka“ – starky by měly odvést poplatek za muziku na celý rok, něco jako předplatné vstupného na taneční zábavy (bývalo zvykem, že děvčata u muziky neplatila a tak ke skládce na hody byla zaváděna všechna). K tomu se střídavě ozývá zpěv mužáků a hudební doprovod. U nás následuje sólo stárků se starkami, které přerušují přípitky jednotlivých párů na zdárný průběh hodů probíhající na ramenou statné chasy. V jiných obcích se zavádky účastní i ženáči, bývalí stárci a někde téměř všichni hodoví hosté. Různí se také názvy pro zavádku – šúpaná, zaváďka, na řádky, ...

Podobně tradiční je i zvyk zavádění hodových návštěvníků do sóla, kdy krojovaný pár přijde ke stolu, vyzve k tanci sedící hodové hosty, chvíli s nimi tančí, pak dámu předá k tanci zpět pánovi a jde zavádět další pár. Také se drží vítání přespolní chasy, které se nechá zahrát marš a pak sólo. Některé krajové hodové zvyky popisované v literatuře (J. Kovařík, Krajem zavádky) už naopak k vidění nejsou, upustilo se od nich pro jejich násilnou povahu – např. stínání berana nebo mlácení káčera.

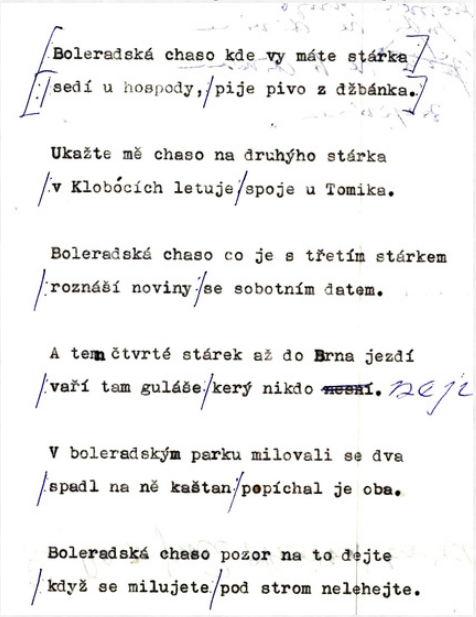
Mapka Hanáckého Slovácka, zdroj: MMG Hustopeče

Zmínka o zavádce se objevuje i v první boleradické kronice z roku 1914. Zrovna v den konání hodů přišla zpráva o atentátu na Františka Ferdinanda d'Este. Následoval vyhlášený smutek a zákaz veselic. Nicméně tehdejší starosta Jan Otýpka dokázal zajistit výjimku a hody se nakonec odehrály, včetně „Zavádky a Skládky děvčat a chlapců." Pozdější výzkumy etnografky Zdenky Jelínkové poukazují na upadání tradice v 50. letech, kdy zavádka z Boleradic na delší dobu vymizela a udržovalo se jen zavádění hodových hostů do sóla. Zřejmě došlo k pokusům o její obnovení v 70. letech, ale tradice se neujala. Svoji nynější podobu získala zavádka až díky Františku Korábovi pár let po sametové revoluci. Obnova se ale neobešla bez skeptického brblání, Jan Horák ve svém článku v knize Naše staré Boleradice uvádí, že bylo možné si vyslechnout, „že to nikdá nebévalo, tak proč to má bet." Počáteční nedůvěru se však podařilo překonat a tak dnes můžeme každoročně sledovat oživlý odkaz našich předků.

Hanácko-slovácká zavádka byla v roce 2022 zapsána na Seznam nemateriálních statků Jihomoravského kraje – je to prestižní regionální obdoba národního Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky, ze kterého vychází seznam nemateriálních památek pod ochranou UNESCO (zde je například slovácký verbuňk, jízda králů, modrotisk a další). Na jihomoravský seznam bylo od roku 2013 zapsáno celkem 12 kulturních památek. Zajímavostí je, že pro Boleradice je to už druhý zápis (v roce 2019 tam bylo zásluhou Divadelního spolku bratří Mrštíků zapsáno Ochotnické divadlo v Jihomoravském kraji).

Zavádka r. 2007, zdroj boleradice.cz

Boleradská chaso kde vy máte stárka
sedí u hospody, pije pivo z džbánka.

Ukažte mě chaso na druhýho stárka
v Klobócích letuje spoje u Tomika.

Boleradská chaso co je s třetím stárkem
roznáší noviny se sobotním datem.

A tem čtvrté stárek až do Brna jezdí
vaří tam guláše kerý nikdo ~~nesní~~. nejí

V boleradským parku milovali se dva
spadl na ně kaštan popíchal je oba.

Boleradská chaso pozor na to dejte
když se milujete pod strom nelehejte.

Text zavádky datovaný do r. 1992

Letošní zavádka nás teprve čeká, snad se tedy nejen ona ale celé hody stárkům vydaří, počasí nechť přeje, mája stojí, vína, piva i hostů je dostatek, děti příliš nebolí bříško z přemíry dobrot a řádění na kolotočích a vůbec ať se letos, stejně jako vloni a jako před sto lety, hlavně všichni v dobré náladě setkáme.

RR

Kde se vzal krézl

Bez některých součástí si dnešní slavností kroj nedovedeme vůbec představit. Jedním z výrazných prvků odlišujících Hanácké Slovácko od ostatních regionů je nastojato naškrobený límec neboli krézl. Klobouckýrodák Jakub Vrbas nám ve své knize Pohledy do minulosti Klobouk popisuje první znaky úpadku kroje. Je jím právě zmíněné škrobený krézl u děvčat a barevnými stuhami pošité široké pruhy látky s krajkou po obvodu, kterými se patentkami spíná kordula v horní a dolní části u chasníků.

Ryzí a poctivý kroj, jaký se nosil na Kloboucku a Ždánsku do první světové války, jest dnes vzácná historická památka. Co se mnohdy nosí jako kroj, je veliký nevkus, například stojatý límec u ženského kroje – krézl. Jest zajímavé, jak k tomu došlo. Začátek učinila jistá židovka v Dambořicích za první světové války. Dovezla z Vídně větší množství bramborového škrobu, který byl tehdy vzácný a udělala reklamu tvrzením: „Děvčata, viděla jsem v císařském divadle ve Vídni, že ty krézle na vašich rukávcích se nenosí u krku tak sklapnuté, jak vy je nosíte, ale nadobro stojaté okolo hlavy". Patrně tam viděla kus, v němž vystupovaly herečky ve španělském kroji 16. století a využila záměrně jejich staré módy. Dambořanky si daly říct. Vyškrobily a vyžehlily krézle natvrdo a většinou je přišívaly na rukávce. Přišívaly kratší krézle, aby jim hodně stály. Zakrátko tak chodily všechny Dambořanky – družičky (v šátku to nešlo), a dle nich začaly chodit se zamřížovanou hlavou všechny krojované družičky na Ždánsku a Kloboucku. Tak se nešvar a nevskus staly módou.

Protože ve válce nastala bída o umělé kytice a široké hedvábné stuhy, upustily družičky též od obvyklých košatých věnců s dlouhými stuhami vzadu a zdobily si hlavy jen malými věnečky. A tak kterási stařena o nich řekla, že vypadají jako sovy. Na svatbách se nemohly družičky kvůli stojatému krézlu ani pořádně najíst a – k nelibosti mládenců – ani líbat. Změna krézlů a věnců byla prvním kazem, který postihl náš kroj.

Druhý kaz vznikl v Krumvíři a to u chasníků. Stárka – dovedná malířka – vymalovala na pruh bílého papíru kvítkovanou ozdobu a tu přišpendlila svému stárkovi na prsou po obou stranách kordule. O hodech za rok i jiná děvčata připjala svým chasníkům vymalované pásky na tuhém papíru, jeden chasník se dostavil k máji s plátěným vyšívaným páskem na kordule. Tento plátenkový nešvar se rozletěl po kraji i do Dambořic, kde byl rozmnožen o druhé plátýnko na horní část kordule.

Z výše uvedeného lze usuzovat, že v každé době má zvláště mladý člověk snahu přinášet do svého života nový pohled na zavedené pořádky. Jeden se inspiruje v bližším nebo vzdálenějším okolí, druhý spoléhá na svůj um a cit a nebo chce jen ohromit. V současné době se při cestách na hody do okolí u chlapců již zmíněné pruhy látky na sepnutí kordule často nevyskytují a stojaté naškrobené krézle děvčata u přespolního kroje také nenosí.

Co se ještě dočteme v Pohledech do minulosti Klobouk o nás, Boleračácích? Třeba jak Boleradská chasa a spolu s ostatními přicházela do Klobouk na hody:
... v přestávce mezi tancem – slyš! Z některé ze čtyř ulic končících na rynku zahlaholil výskot a zpěv chasníků. To přicházela přespolní chasa oplatit Klobouckým jejich návštěvu na přespolních hodech. Blížili se šohaji ze sousedních Morkůvek, Brumovic, Krumvíře, Kašnice, Bohumilic, Hostěrádek, Borkovan, Šitbořic, Divák nebo Boleradic, málokdy z Bošovic nebo Těšan.

A v kapitole O nadávkách a posměchu stojí: *... Domnělá marnivost boleradských byla pranýřována odříkáváním těchto veršů: ...*
„Boleradský fifidýlka,
nosijó v kapci zrcadýlka,
na rameně húlko,
klebete v sotúrko“

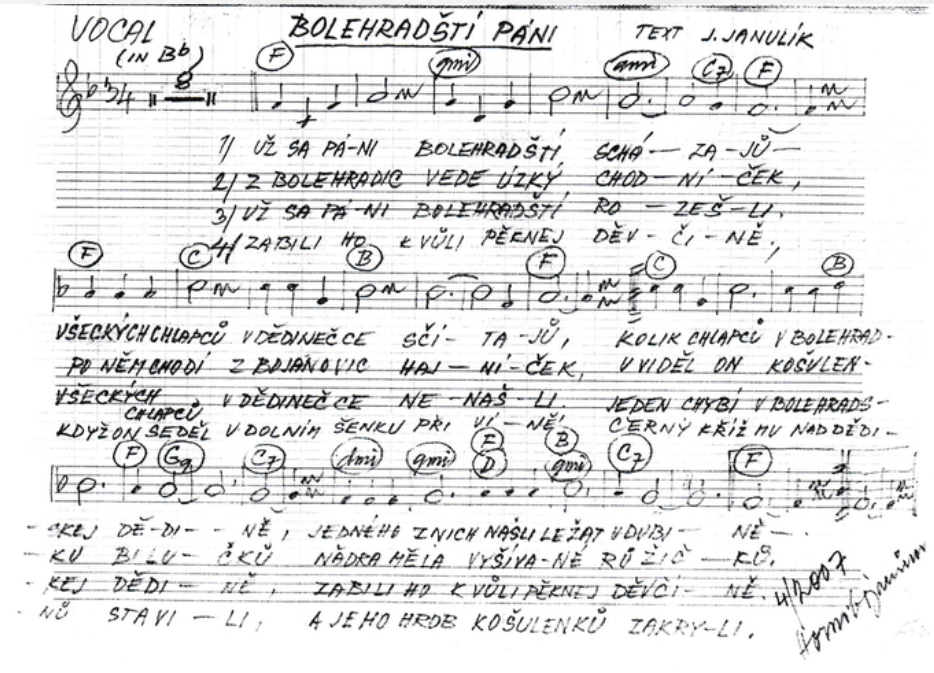
Můj kmocháček z Klobouk poznával Boleradčanky po sukních nejásavé barvy a po obrubě, přišité okolo spodku nějakou šňůrkou. Boleradští chasníci byli kdysi známí bijáci.

Jiří Soukop

Valčík Bolehradští páni

Na rok to bude 15 let, co poprvé na naše hody zazněla po zavádce skladba Bolehradští páni. Přiznávám, že jsem upřímně rád, že se z toho stala tradice. Zvlášť, když k písničce složil hudbu můj dědeček, zasloužilý rodák, Vladimír Horák. Ke vzniku hudby přispěla, jak to už bývá, shoda náhod a příznivých okolností.

V roce 2007 jsem za kamarádskou výpomoc od tehdejšího křídlováka Hornobojanů Jendy Janulíka, nadaného textaře, dostal nečekané poděkování – slova k nové písničce. Tou dobou jsem neměl s psaním hudby žádné zkušenosti a na skladbu jsem si sám netroufl. V tento moment nebylo povolanějšího člověka, než je můj dědeček. Byl to právě on, kdo mne k muzice od malička vedl a muzikantsky formoval. Ten se příležitosti zhostil a zanedlouho jsme spolu pročítali notový zápis nové skladby. Spolu jsme zapracovali drobné úpravy a Bolehradští páni byli na světě.

Ve stejný rok se podařilo s Hornobojany také skladbu natočit na hudební nosič. Dostala se tak do povědomí širšího publika, které nešetřilo příznivými ohlasy. O pěvecké ztvárnění nahrávky se postaral velký Boleradčák, Tonda Koráb, který měl později také velký podíl na tom, že se Bolehradští páni dodnes po zavádce hrají. První hodovní produkci skladby přednesla oblíbená dechová hudba Lácaranka, která v roce 2009 na „první dobrou“ písničku zahrála a doprovodila mužský sbor.

Martin Horák

Kdy to vlastně začalo?

Podle diplomové práce Jarmily Vrtalové z roku 2007 byla zavádka v Boleradicích obnovena v roce 1993. Z tohoto data vychází i většina textů, které se později zavádce věnují. Ovšem dle článku Jana Horáka, ve kterém zmiňuje zavádění této novoty, se měla odehrát již v roce 1991. První dochovaný text zavádky, který se nám podařilo vypátrat, se zase odkazuje na rok 1992. Na zadní straně této fotografie se z nějakého důvodu objevuje rok 1990. Kronika k tomuto tématu významně mlčí. Takže s jistotou nemůžeme určit, kolikátá zavádka se letos odtančí. Proto bychom rádi vyzvali čtenáře, kteří mají z první zavádky jasně datované písemné záznamy, aby nám na adresu redakce napsali, jak to bylo doopravdy.

RR

„Kostel je spojnice lidí s Bohem..."

Pan farář, velebný pán či zkráceně „velebníček", někdy i „panáček" – osoba, která v dřívějších dobách plnila mnohem významnější funkci, než je tomu dnes. Víra bývala běžnou součástí života na vsi, bez účasti faráře se neobešla žádná důležitá životní událost, ať už se jednalo o pokřtění dítěte, svatbu nebo pohřeb. Za velkou čest se považovalo pohostit jej u nedělního oběda. V současnosti se ale v České republice k víře hlásí velmi nízké procento lidí. Jsme dokonce považováni za jednu z nejateističtějších zemí světa. Jak se v těchto podmínkách vykonává kněžské povolání? Víme, kdo vlastně slouží mše v našem kostele? Panu faráři Mgr. Vítu Fatěnovi jsme položili desatero dotazů, které pomohou napovědět, co taková služba Bohu v Boleradicích obnáší.

Foto: Jaromír Šauer

Pane faráři, nejprve bych vám chtěla poděkovat, že jste si našel čas na pár snad nijak záludných otázek. Povězte nám prosím něco o sobě – odkud pocházíte, kde jste sloužil předtím, než jste se dostal k nám, kdy jste začal působit v Boleradicích, jaké farnosti máte na starost nyní?

Krátce se představím: Jmenuji se Vít Fatěna, je mi 53 let, pocházím z Velké Bíteše, mám jednoho bratra a tři sestry. Po základní škole jsem chodil na SPŠ strojnickou do Brna. Na CM bohosloveckou fakultu v Litoměřicích jsem nastoupil roce 1989. Byl to čas velkých změn a nadějí a jsem rád, že jsem to prožíval jako bohoslovec. V roce 1990 byly obnoveny teologické fakulty v Praze a v Olomouci, tak jsem 2.–4. ročník pokračoval ve studiu bohosloví v Olomouci. V červnu 1994 jsem byl vysvěcený na jáhna a v červenci jsem nastoupil na vojenskou základní službu. Po roční vojenské službě jsem byl vysvěcen na kněze. Na kaplanské místo jsem nastoupil do Hodonína. Pak jsem 5 let působil ve farnostech Kunštát na Moravě, Sebranice u Boskovic a Svitávka. Následovalo 10 let v Ivančicích a Řeznovicích, 5 let ve farnostech Bobrová, Moravec a Strážek. Od srpna 2018 jsem byl ustanoven v Křepicích a Přísnoticích a od října 2021 jsem místo Přísnotic dostal na starost farnosti Boleradice a Diváky.

Při tolika farnostech, zbývá vám nějaký volný čas? Pokud ano, čemu se věnujete?

Když Pán Bůh stvořil čas, tak ho stvořil dost. Času nemám málo, času je akorát, jenom se ho stále učím správně využívat. Ve volném čase rád čtu.

Jak jste se dostal ke svému povolání? Kdy se člověk vlastně rozhodne stát se knězem?

S povoláním ke kněžství je to podobné jako s každým celoživotním rozhodnutím. Je důležité být vnímavý k podnětům, modlit se a mít odvahu. V čase rozhodování je důležité nezaleknout se různých vnitřních bojů a pochybností, které k hledání patří. Někdo nalezne své povolání ve službě nemocným, někdo ve výchově dětí... Já jsem nalezl své životní poslání ve službě kněze.

Jak se vám líbí v Boleradicích? Je něco, co vás tady na první pohled (nebo i později) překvapilo či zaujalo?

V Boleradicích se mi líbí. Je zde spousta prima lidí a setkávám se zde s velkou vstřícností, když s něčím potřebuji pomoci. Velmi mě potěšilo, když jsem na několika akcích (hody, výstava k výročí P. Filipa Toufara, zarážení hory, vánoční koncert …) mohl obdivovat, jak krásně zde lidé prožívají společné oslavy. Tuším, že radostná setkávání se daří tam, kde je vzájemná úcta a lidé se mají rádi.

Sakrální památky v naší obci již delší dobu čekají na ruce řemeslníků, v jaké fázi je nyní rekonstrukce střechy kostela? Chystáte i opravy dalších objektů? Například dveře od kapličky by také zasloužily nový nátěr.

Rekonstrukce střechy kostela by měla začít v druhé polovině prázdnin. Tato oprava je naplánovaná na dvě etapy. Druhá etapa by měla proběhnout v roce 2024. Snad se vše podaří. Nevím, v jakém časovém horizontu zvládneme další opravy (dveře u kapličky, fasáda na kostele, okna na faře, topení na faře, sakristie kostela…), jenom prosím o trpělivost a děkuji na vstřícnost a podporu.

Místní fara momentálně není obývaná, máte v plánu tento prostor do budoucna nějak využít nebo nabídnout k využívání někomu jinému?

Boleradická fara je na krásném místě a má velkou zahradu. Také na faře je však „práce jako na kostele“. Něco už se podařilo (oprava střechy hospodářských budov, úklid zahrady), ale mnohé nás teprve čeká. Konkrétní představu o budoucím využití fary zatím nemám. Velice bych uvítal, kdyby alespoň část fary byla po opravách uzpůsobena pro různá setkávání (společenství matek, společenství mládeže, farní den …).

Chystají se nějaké zajímavé akce pro veřejnost? Myslím tím například mši u kapličky nebo nějaký koncert v kostele.

Srdečně vás zvu na slavnost sv. Cyrila a Metoděje k sousoší na kopci Nedánov, kde bude 5. 7. 2023 v 10.30 sloužena mše sv. Také mše sv. u kapličky sv. Rocha je již tradice a letos je naplánovaná na 13. 8. 2023. Benefiční koncert je plánovaný na měsíc září nebo říjen.

Kostel je krásné místo na svatbu, někdy se ale stává, že budoucí novomanželé nejsou pokřtěni, přesto by si svatbu v kostele přáli. Co si o tom myslíte?

Kostel se nádherné místo. Kromě vnější krásy je však také znamením něčeho, co není viditelné – je to zvláštní spojnice lidí s Bohem, nebe se zemí. Proto se snažíme kostel vnímat ne jako kulisu, ale jako místo, kde se má naše srdce spojit s Boží láskou. To, co se v kostele odehrává má k Bohu povznést. Proto je ke svatbě v kostele zapotřebí, aby alespoň jeden ze snoubenců v Boha věřil a byl pokřtěný.

Součástí křesťanského života je i první svaté přijímání a později biřmování, kdy jsou mladí lidé přijati za plnohodnotné členy farnosti. Jak je to u nás? Chodí mladí lidé do kostela? Kdy naposledy se konaly tyto svátosti v Boleradicích? A vyučuje se vůbec ještě náboženství?

Co se týká chození dětí a mladých lidí do kostela, tam velmi náročný ale zároveň krásný úkol předat plamen víry nesou hlavně rodiče a dědečkové a babičky. Spousta věcí tento úkol ztěžuje. Mnoho sportovních aktivit probíhá o nedělích, někdy je těžké přimět děti, aby na chvilku odložily mobil nebo nezůstaly přilepeni na tabletu. Navíc v dospívání se chce mladý člověk ve všem rozhodovat sám, protože je přesvědčený, že už všechno zná. Vzpomínám si, když mně bylo 16 let, tak jsem se jednou maminky zeptal, jestli musím chodit do kostela. A ona mi tenkrát odpověděla: „No nemusíš, ale já jsem ve svém životě prožila takové věci, které bych bez víry v Pána Boha vůbec nezvládla.“ Její odpověď mně nesmírně pomohla. Jednak v tom, že mně představila víru jako něco, pro co se musím rozhodnout sám a jednak jako něco, s čím ona má dobrou zkušenost.

V Boleradicích v kostele jsou mezi věřícími i mladí lidé a jsem na ně hrdý, protože vím, že v mládí je těžké ustát jiný pohled na víru a Boha, než jaký názor má většina. Také jsem nesmírně vděčný rodičům, kteří učí své děti znát Boha a mít ho rádi. Do náboženství v Boleradicích chodí 6 dětí. První svaté přijímání je letos 11. června. Svátost biřmování byla v Boleradicích naposledy v roce 2001. Až nebude tolik starostí s opravami, uvažuji o zahájení přípravy na biřmování.

Máte nějaké životní motto či oblíbenou pasáž z bible, o které byste se rád podělil? Chtěl byste ještě něco dodat, nebo vzkázat čtenářům Polehradu?

Mojí oblíbenou pasáží z Bible je příběh o Emauzských učednících (Lk 24, 13–35), protože je to příběh o vzkříšení naděje.

Všem čtenářům Polehradu ze srdce žehnám. P. Vít Fatěna

My srdečně děkujeme za inspirativní rozhovor a přejeme, ať se Vám v Boleradicích daří i nadále.

RR

Pivní povídání

Na tomto místě se měla původně objevit moje úvaha na téma „Fenomén české hospody – současný stav ve světle historie“. Poté, co jsem s konceptem této úvahy seznámil blízké přátele, dostalo se mi od nich upřímného doporučení, abych připravený text nezveřejňoval. Podle jejich názoru bych takovým článkem mohl uvést do rozpaků řadu místních, zejména mladých mužů, či dokonce způsobit rozvrat v dosud spořádaných domácnostech. Opustil jsem tedy nebezpečné vody tohoto tématu a raději věnuji prostor na stránkách Polehradu informacím ze světa piva. Mám na mysli především takové informace, které by občan naší země, proslavené zmíněným nápojem, měl znát jako malou násobilku. Ale jak se říká, opakování je matkou moudrosti. Protože i jen omezený rozsah těchto informací zdaleka přesahuje možnosti jednoho čísla Polehradu, pokusím se tyto zveřejňovat postupně pod názvem „Pivo po kapkách“.

Jan Koráb

Pivo po kapkách

Většina čtenářů Polehradu jistě ví, že Česká republika je (stále ještě) považována za pivní velmoc. Ročně se u nás uvaří více než dvacet milionů hektolitrů piva, spotřeba „na hlavu“ osciluje kolem sto čtyřiceti litrů ročně. Pivovarnictví a s ním spojené pěstování sladovnického ječmene a chmelu a výroba sladu dávají práci značnému procentu lidí v produktivním věku. Přínos do státního rozpočtu je rovněž nezanedbatelný. Pivo je – na rozdíl např. od vína – zdaněno! Před nešťastným obdobím, kdy nás postihl covid, vybral stát jen na spotřební dani z piva 4,6 miliard korun. Další odvody jsou z DPH a také z množství a stupňovitosti piva. Pivo je jeden z mála produktů, se kterými jsme schopni uspět i za hranicemi naší země. České pivo má od roku 2006 respektive 2012 nařízením Rady evropské komise č. 1151/2012 právo užívat název a logo CHZO (chráněné zeměpisné označení). Tímto se naše pivo dostalo mezi opravdovou elitu. Všimněte si prosím, že ne každá značka piva má na etiketě toto označení! I přes stále značnou oblibu jiných pivních stylů – zejména IPA, APA, NEIPA, pšeničná piva, ochucená piva, kyselá piva a podobně, je nejoblíbenějším pivem na našem trhu jedenáctistupňový ležák (nikoliv tzv. výčepní desítka).

Vzhledem k tomu, že pivo se vaří po celém světě (i když mnohé z nich jsou našemu pivu podobné jen vzdáleně), existují desítky pivních stylů, stovky kategorií a tisíce druhů tohoto nápoje. Jedno však mají společné: všechna piva vycházejí pouze ze dvou základních typů, což jsou piva svrchně a spodně kvašená. U nás, i přes běžnou dostupnost jiných pivních stylů převládá ležák – tedy pivo spodně kvašené. Nebylo tomu tak vždycky. Naopak – v Čechách se historicky vařilo především tzv. bílé pivo. Tedy pivo vyrobené za použití pšeničného sladu. V mnohem menší míře pak pivo červené, kvašené spodně, jehož základem je slad z ječmene. Rozdíl mezi těmito dvěma typy je zásadní (a to nejen v chuti)! Je to způsobeno dvěma velmi příbuznými druhy kvasinek. Jedny kvasí při vyšších teplotách a dávají vzniknout pivům svrchně kvašeným, naopak druhé snášejí či dokonce vyžadují nízké až velmi nízké teploty. Jejich působením vzniká pivo spodně kvašené, které je dnes v našich krajích dominantní. Jak, kdy a kde vlastně vznikl ležák a jak se dostal k nám? O tom snad zase příště.

Abych čtenáře neunavoval jen šedivou teorií a současně je odměnil za to, že tento článek dočetli až do konce, rozhodli jsme se po poradě s redakční radou Polehradu vyhlásit čtenářskou soutěž. Níže najdete tři soutěžní otázky. Odpovědi posílejte nejpozději do **31. 8. 2023** na adresu úřadu městyse nebo mailem polehrad@boleradice.cz. Soutěž bude vyhodnocena týden před vydáním dalšího čísla Polehradu. V případě více správných odpovědí na všechny otázky rozhodne o vítězi los! Jméno výherce může být zveřejněno pouze s jeho souhlasem. Výherce obdrží dárkový poukaz na dva půllitry našeho národního nápoje.

Soutěžní otázky:

1. Co to je, když se řekne „šnyt“ ?
2. Který český pivovar je ve vlastnictví státu?
3. Který významný český skladatel se narodil v pivovaru?

Jan Koráb

Restaurace na Bařině

Restaurace Na Bařině si velice váží Vaší přízně a jsme rádi, že můžeme i nadále pokračovat v provozu.

Málokdo si dnes uvědomuje, že restaurace, nebo spíš celý gastro průmysl, prochází velikou proměnou. Z hlediska veškerých situací (ať už byla pandemie covid-19, nebo válka na Ukrajině, či velké zdražování energií a vlastně všeho, což bylo ovlivněno vysokou inflací) jsme tyto dny přečkali a téměř nikdo neví, jak obrovský vliv to na nás mělo. Proto jsme přišli s několika zásadními změnami a akcemi, o kterých bychom Vás chtěli informovat. Jistě jste si stihli povšimnout, že jsme zařadili další pivo na náš čep, a to z pivovaru RADEGAST.

27. 5. 2023 VÍTÁNÍ LÉTA
otevření zahrádky a grilování

1. 6. 2023 DEN DĚTÍ
měli jsme připravenou zmrzlinu ZDARMA pro naše nejmenší

5. 8. 2023
GULÁŠFEST BOLERADICE
podmínky budou upřesněny a velice se na Vás všechny těšíme

U nás na zahrádce pro Vás bude připravený gril k dispozici i během dní, kdy akce pořádat nebudeme a když se domluvíte s přáteli, můžete si u nás posedět a společně si něco dobrého ugrilovat.

Dále bychom se rádi zmínili, že máme navázané dobré vztahy s téměř všemi spolky v obci a také že se snažíme podporovat veškeré akce, které jsou pořádány i mimo nás. Pro rybáře a fotbalisty zařizujeme objednávku občerstvení na jejich akce. S hasiči jsme pořádali

několik akcí. Protože se nám blíží hody, jsme v kontaktu se stárky, abychom jim také vyšli vstříc s objednávkou zboží a večeřemi pro muzikanty. Pro místní divadelní spolek zajišťujeme občerstvení, včetně večeří pro účinkující atd. Nezapomínáme ani na nejmenší, kterým přispíváme cenami do tomboly na maškarní plesy a jiné akce.

Rádi bychom představili:
LB Catering – jsme profesionální cateringová společnost, která nabízí vynikající služby pro Vaše speciální události. S našimi bohatými zkušenostmi v oboru Vám můžeme zajistit vynikající gastronomický zážitek. Náš špičkový tým kuchařů a obsluhy se postará o všechny Vaše potřeby a přání. Nabízíme široký výběr menu, které se přizpůsobí Vašim preferencím a rozpočtu. Nezáleží na tom, zda pořádáte firemní akci, svatbu nebo soukromou večeři, my Vám přineseme prvotřídní kulinářský zážitek. Kontaktujte nás dnes a dovolte nám, abychom Vám pomohli udělat z Vaší události nezapomenutelný zážitek… tel.: 774 887 679.

Celý tým Restaurace Na Bařině
Vám tímto děkuje za podporu
a sounáležitost

Naši na vandru – rybáři v Norsku

Dovolenou si každý z nás představuje trochu jinak. Někdo si nejlépe odpočine při péči o zahrádku, jiný rád poznává krásy České republiky, další chce odložit tělo na slunci u moře nebo si prohlédnout svět z vrcholků hor. U rybářů je čím dál oblíbenější zahraniční rybaření a to především v chladném Norsku. I někteří boleradičtí podlehli volání slané vody a stali se na pár dní námořníky.

Jak taková výprava vlastně probíhá? Nejprve je potřeba se připravit – mořský rybolov se od toho sladkovodního mírně liší. Takže se shání pevnější pruty, větší nástrahy a háčky, těžší olůvka. V klempírně se po večerech odlévají olověné rybičky a svařují držáky na pruty. Není radno podcenit ani oblečení – musí chránit před vodou a chladem. Nejlepší je pořídit si takzvaný plovoucí oblek, který člověka udrží na hladině pokud by náhodou přepadl do ledové vody. Taky se hodí bedny na úlovky, ve kterých si pak zamražené ryby můžete přivést domů. No a pak už jen sehnat kemp, kde vám půjčí loď, a můžete vyrazit.

Vzhledem k množství vybavení, které je s sebou potřeba vozit, odpadá možnost cestovat za rozumný peníz pohodlně letadlem. Takže zbývá se do 2 500 kilometrů vzdálené destinace dopravit autem. V tomto případě devítimístnou dodávkou, která spolehlivě uveze šest účastníků výpravy i s jejich náčiním. Naštěstí je možné se cestou střídat v řízení, takže cesta zabere „pouze“ den a půl. Po příjezdu není čas odpočívat – konečně jsme u moře, jdeme na to! Takže udice připravit a rovnou na loď. Ta je vybavena vším potřebným včetně navigace a echolotu – sonaru, který dokáže odhalit, kde se skrývají velká hejna ryb. Na jednu loď se pohodlně vejdou tři rybáři, takže jsou pro nás připraveny dvě. Je tedy na čase vyhlásit soutěž o úspěšnější plavidlo! Přestože první výprava končí drtivým vítězstvím konkurenční kocábky, netřeba věšet hlavu, týden ještě nekončí. Oslavy úlovku probíhají v komorním stylu, protože do Norska je povoleno dovážet jen minimální množství alkoholu a v místních obchodech je na naše poměry zbytečně drahý.

V tomto duchu se nese celý rybářský pobyt – ráno na moře, po příjezdu zpracovat ryby, najíst se a hurá znovu na vodu. Že to nezní úplně jako odpočinková dovolená? No… I aktivní odpočinek se počítá. Navíc v krásném prostředí norské přírody. Tu je možné obdivovat celé dva dny, kdy nám počasí (především silný vítr) nedovolí vyjet na moře. Pak už se zase můžeme kochat i ulovenými zástupci tresek (obecných, kelerů či polaků), mníků, okounků, menších druhů žraloků či bájných halibutů. Tento mořský platýz má výborné maso a je známý obtížným zdoláváním na udici. Dorůstá délky až 3 m a může vážit i více než 200 kilogramů, takže pokud se na háčku objeví trofejní halibut, může rybář mluvit o dosažení „zlatého grálu“. Letos se nám na moři poštěstilo zahlédnout i skupinu kulohlavců, mořských kytovců kteří jsou blízce příbuzní s delfíny.

Po týdnu má každý z nás nachytáno dost ryb asi tak na půl roku domácí konzumace, a protože vývoz rybího masa je taky regulovaný a víc si odvézt nemůžeme, je na čase se vydat na předlouhou cestu zpátky domů, kde už nás netrpělivě vyhlížejí ženy a děti. Pokud bychom výnos z výpravy přepočítali na peníze, tak nás kilogram mořské ryby vyšel na zhruba 2 000 korun, takže je pořád o drobet levnější si ji koupit v Makru… Ale nikdy nebude chutnat jako ta vlastnoručně ulovená!

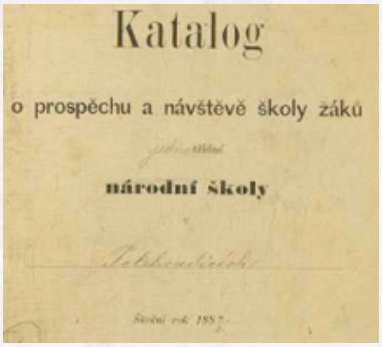
podle Františka Novotňáka, **RR**

(Nejen) o fišpance

Nemáme na mysli Fišpanku, tedy pražskou městskou věznici pod Slovanským vrchem, nazvanou podle někdejší továrny na zpracování kostic (fišpanů), v níž byla umístěna, ale docela obyčejnou fišpanku, nezbytnou to výbavu každé školní třídy, či spíše zbraní každého učitele.

Jistě patří i do výbavy první a jediné třídy *Jednotřídné národní školy v Polehradicích*. Prázdniny za dveřmi, školní rok 1882/3 končí, je čas bilancovat. Vraťme se o 140 let zpět do června 1883, nahlédněme do „Katalogu o prospěchu a návštěvě školy“, a věru, není to žádná sláva. Takže oficiality, jako je hodnocení jednotlivých žáčků a žaček, ponechme stranou, a raději se podívejme na vše trošičku s nadhledem, bez fišpanky.

Katalog

o prospěchu a návštěvě školy žáků

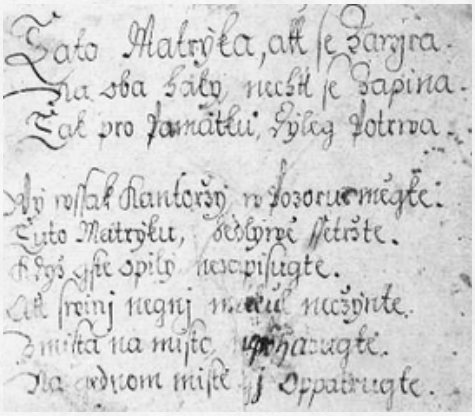
národní školy

Všichni se utišíme, chlapci dají ruce za záda, (však oni vědí proč), děvčata ruce na lavici, to by mohlo stačit.

„Horáku, řekl jsem za záda, čemus nerozuměl? Ty nevíš, co jsou záda?“ „*Pančeli*, nás je tady Horáků víc!“ „To je snad jasné, který Horák, samozřejmě Kuba Horák.“ „Ale Kubíci jsme, prosimich, dva!“ „Ten, co má otce Jana“ vysvětluje *pančel* a zvolá: „Ten, jehož otci Jan, sofort vztyk a do kouta!“

V koutě je zatím volno, ale ten se brzy zaplní, protože se kromě jednoho Kuby Horáka zvednou i dva Janové Horákovi a dva Antonínové, rovněž Horákovi. Poslední z Horáků – Michal, ten je v pohodě, protože jeho otec není Jan, ale Josef. Je něco takového vůbec možné? Jistěže ano. V Polehradicích je možné úplně všecko.

Z toho je vidět, že takový kantor to neměl vůbec lehké. Klidně si mohl myslet, že ve třídě je jen jeden Jakub, jen jeden Antonín, a jen jeden Jan, a že je prostě jenom unaven. Proč by se jinak v matričních knihách vyskytovaly takové rady?

Tato Matrýka, ať se zavírá.
Na oba háky nechť se zapíná.
Tak pro památku dýlej potrvá.
Vy však kantoři v pozoru mějte.
Tuto Matrýku, bedlivě šetřte.
když jste opilí nezapisujte.
Ať sviní nejni makul nečiňte.
z místa na místo nepohazujte.
Na jednom místě ji opatrujte.

Těm, kteří mají v jazyce vyučovacím, tedy ve čtení, mluvnici, pravopisu a slohu problémy, budiž pomoženo:

Tato matrika ať se zavírá,
na oba háky nechť se zapíná,
tak pro památku dýlej potrvá.

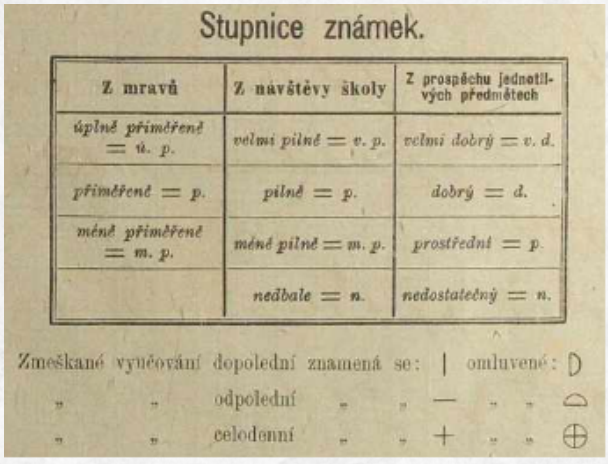
Vy však, kantoři, v pozoru mějte,
tuto matriku bedlivě šetřte,
když jste opilí, nezapisujte,
ať sviní nejni, makul nečiňte,
z místa na místo nepohazujte,
na jednom místě ji opatrujte.

Když kantoři zrovna nezapisovali na faře do matričních knih, ať už ovíněni či mysli jasné, ale blížil se konec školního roku, tak sepisovali slovní hodnocení žáků, které mohlo vypadat takhle:

„Ze strany Jednotřídné národní školy v Polehradicích svědectví se dává Komu Tomu z Polehradic, že on skrze čtyři léta bedlivě do školy chodil, též čtení, psaní, počítání, zvláště pak cvičení náboženství katolického toliko prospěl, že za schopného k učení jakéhokoliv řemesla při poslední zkoušce uznán byl. Po ukončení z té školy v čase učení řemesla svého při opakování učení křesťanského velmi pilně vynalézti se dal a učitelům vždy zadosti učinil, takže se jemu ve vyhledávání dalšího stavu jeho žádná překážka strany výše jmenované a tuto podepsané školy činiti nemůže.“

Zvoní, nejspíš *pančeli* v uších a na fišpanku nakonec vůbec nedošlo. Čepice v kalhotách bude stačit. A úplně závěrem – prázdninový, tedy pouze dobrovolný domácí úkol: Jak a kam se vešlo ve školním roce 1882/3 sto osmdesát polehradských žáčků a žaček do jedné třídy?

Petr Mrkva

Stupnice známek.

Z mravů	Z návštěvy školy	Z prospěchu jednotlivých předmětech
úplně přiměřené = ú. p.	velmi pilné = v. p.	velmi dobrý = v. d.
přiměřené = p.	pilné = p.	dobrý = d.
méně přiměřené = m. p.	méně pilné = m. p.	prostřední = p.
	nedbalé = n.	nedostatečný = n.

Zmeškané vyučování dopolední znamená se: | omluvené: D
„ „ odpolední „ „ — „ „
„ „ celodenní „ „ + „ „

Krajina kolem Boleradic

V průběhu letošního jara jsme nejen my, ale i návštěvníci z širého okolí, obdivovali netradiční nachové moře obklopující Boleradice takřka ze všech stran. Naše pozornost se ale k přírodě, ať už vědomě či nevědomě, často obrací. Stále častěji slyšíme, že zimy již nejsou, co bývaly, vlny veder jsou stále delší a delší a sucha intenzivnější.

Krajina je nejen pouhým pozadím našeho každodenního života, ale také zrcadlem historie, kultury a biologické rozmanitosti daného místa. Zároveň však čelí mnoha výzvám, jako je eroze půdy, znečištění vodních toků, fragmentace přirozených prostředí a ztráta biodiverzity. Hospodaření s krajinou zahrnuje širokou škálu aktivit, které mají za cíl udržitelné využívání přírodních zdrojů. Zemědělství, lesnictví, vinařství, rybolov, těžba surovin a další odvětví mají zásadní vliv na krajinu a její ekologickou stabilitu.

Klíčovým aspektem udržitelného hospodaření je nalezení rovnováhy mezi lidskými potřebami a ochranou přírody.

Věříme, že na následujících stranách najdete zajímavé rozhovory s osobami nejpovolanějšími, s lidmi, kteří o naší krajině mají nejlepší přehled a do jisté míry určují, jak se bude udržovat, měnit a ovlivňovat život nás všech.

RR

Jak to vidí lesní správce

Lesním správcem v našem katastru je již několik let pan Jiří Jambor, kterému tímto laskavě děkujeme za poskytnutý čas a odpovědi.

Mohl byste prosím na začátek přiblížit čtenářům, co přesně zahrnuje Vaše povolání? Staráte se jen o stromy nebo také o zvěř a lesní cesty?

Mé povolání by se dalo laicky nazvat praktický lesní správce. Vyznačování stromů k těžbě, zalesňování, výsadby, ochrana lesních kultur. O zvěř se stará myslivecké sdružení.

Je pravda, že mají Boleradice poměrně velký podíl zalesněné plochy v katastru? Jak tomu bylo v minulosti, dá se říct, jestli jsou naše lesy nyní rozsahem spíše menší nebo větší, než v minulých staletích?

Boleradice mají 35 % zalesněného katastru. Ploch, na kterých se již nehospodaří, určitě přibývá, často jsou ve svazích a byly velmi postiženy vodní erozí z minulosti. Některá místa se již přirozeně zalesňují.

Jak hodnotíte složení lesa a poměr mezi jehličnatými a listnatými stromy? Byla tato skladba v minulosti odlišná? Lze říct, jestli nám u nás poměrně velké zastoupení listnatých stromů pomohlo v boji s kůrovcem a máme už vyhráno?

Dubohabřiny, květnaté doubravy a bučiny jsou naše původní lesy. V době nedávno minulé byla snaha i zde prosadit na některých místech jehličnaté kultury. Ty se díky stále větším výkyvům srážek a teplot staly prakticky minulostí a s nimi i kůrovec.

V našem katastru a blízkém okolí se nachází několik přírodních rezervací, přírodních památek či národních přírodních památek. Myslíte, že je ochrana těchto území dostatečná? Zvýšil byste některé lokalitě stupeň ochrany případně vidíte nějaké další lokality, které by si ochranu zasloužily?

O každou přírodní rezervaci či památku je třeba se čas od času starat, aby danou lokalitu neničila invazní bařeň nebo náletová dřevina. Spíše než zvyšování stupňů ochrany je třeba, aby si každý vážil toho co jinde nemají.

Co říkáte na stav lesů, polí, luk a půdy obecně v okolí Boleradic? Můžeme říct, že se kondice lesů zlepšuje nebo zhoršuje? Jak hodnotíte způsob, jakým zemědělci v našem katastru hospodaří?

Mladé lesy, které nám zde vyrůstají, jsou prakticky všechny z přirozené obnovy. Takový les je stabilní, schopný odolávat i nepříznivým klimatickým vlivům. Nyní, při pohledu na naše pole, je dobře patrná snaha osevními postupy a výběrem plodin zamezovat vodní erozi.

Dokážete posoudit jak dobře či špatně je na tom náš katastr z hlediska eroze?

Klimatické změny nechávají o sobě znát i na našich listnatých lesích. Dlouhodobá sucha a vysoké teploty zapříčiňují odumírání dřevin a šíření houbových chorob vlivem oslabení celých lesních celků. Ani těžká lesní technika a absence práce s koňmi nepřidávají pozitivně na stavu lesní půdy utužením svrchní vrstvy a tvorbou erozních rýh.

Pozorujete vliv změn klimatu na stavu lesa? Škodí lesům více klimatické změny nebo lidská činnost jako je těžba dřeva?

Území naší obce, to jsou na mnohých místech nezpevněné spraše, které často podléhají vodní erozi. V budoucnu se určitě budou muset řešit další opatření, neboť srážky jsou mnohem častěji přívalové, s velkými úhrny za krátkou dobu.

Poměrně velkou roli v ekosystému lesa tvoří mycelia (houby). Jste znalec hub? Existují studie, které tvrdí, že sítě podhoubí spolu dokážou komunikovat – předávat si signály například ohledně stavu půdy. Co si o tom myslíte?

Když se v létě zadaří a přijdou vydatné deště, velmi rád chodím

s rodinou na houby. Pro ty, kdo rádi houby fotografují, se zde dají najít opravdové vzácnosti, například hřib skvrnitý, hřib le Galové apod. Říše hub je ještě poměrně málo probádaná a existují poznatky o jejich využití třeba i v monitoro vání znečištění životního prostředí.

Jaký je váš pohled do budoucnosti, jak hodnotíte například aktivity spolku Letorost a co by se mělo změnit? Co by mohl udělat každý z nás?

Jak dál? Myslím, že na to je jasná odpověď. Věřím, že pokud se budeme opravdu snažit chránit krásnou přírodu kolem nás a soustředit se na vytváření pestré krajiny, jak se do toho s vervou pustil spolek Letorost, tak určitě budoucí generace ocení, že právě naše obec je jejich domovem.

Ještě jednou Vám děkuji za poskytnutý rozhovor a přeji hodně radosti a co nejméně strastí ve Vaší práci nejen pro naše lesy.

Otázky pokládal **Jiří Víteček**

Budou mít Boleradice další přírodní památku?

V roce 2022 byl s obcí předjednán návrh zařadit Paseky jako evropsky významnou lokalitu do soustavy Natura 2000 pro ochranu střevíčníku pantoflíčku a širokolistých suchých trávníků. Vedení obce navrženou ochranu podporuje a komunikace s Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR probíhala bez problémů. Nyní je na ministerstvu životního prostředí, aby připravilo nařízení vlády, kterým se Paseky spolu s několika dalšími lokalitami do soustavy N2000 zařadí. Snad ještě letos. Nakonec by ještě mělo dojít k vyhlášení území za přírodní památku krajským úřadem. Důležité je, aby byla i dále zajištěna péče o lokalitu tak, jak se dělá dnes.

RR

Vinice, vinohradnictví a vinař

Přestože Boleradice se nacházejí lehce stranou velkých epicenter vinařství a vinohradnictví na Jižní Moravě, nedá se říci, že by byly vinařskou obcí zcela okrajovou. Ačkoliv celkově se rozloha vinic v posledních letech příliš nerozšiřuje, tradiční vinařství u nás stále udržují desítky vinařů a vinohradníků a v obci funguje několik profesionálních vinařských domů. Když jsme přemítali, kým uvést seriál o vinařích a vinohradnících u nás a komu dát slovo jako osobě fundované o této problematice promlouvat, nemohla první volba směřovat jinam než k panu Ing. Vladislavu Šlancarovi, hlavní hybné síle a řídící jednotce Vinařství Šlancar, hospodáři na velké části vinic v našem katastru a také k jednomu z předních hybatelů vinařské kultury nejen v Boleradicích. Za to, že si na nás udělal čas, samozřejmě děkujeme.

Víme, že jste celoživotní tělem i duší zapálený fanoušek vinohradnictví a vína. Kdy jste se rozhodl věnovat se tomuto oboru takřkajíc naplno, profesionálně? Jak jste prodal první láhev vína s etiketou Vinařství Šlancar? Co se od té doby změnilo?

Děkuji za kompliment, za poklonu. Víno mám hodně rád, snad není den v roce u nás bez vína. I manželku jsem naučil konzumaci tak lahodného moku. Mé začátky práce s révou a výrobou vína jdou do mé rodné dědiny Němčiček, kde jsme s rodiči a sourozenci révu pěstovali, víno dělali a taky popíjeli. Můj první vinohrad byl v Boleradicích. Do Boleradic jsem nastoupil do družstva v roce 1977, potom rok na vojně a v roce 1979 pořídil vinici o 10 arech v trati Víckov. Ve Víckově bylo cca 550 hlav, RV, Ng, Sg, VZ, Sv, Zw. Nejdřív byla snaha přísně dělat odrůdy, ale následně to byly víckovské směsky. Taky první etiketa byla směska s názvem „Pánů z Víckova“. To byly první náznaky podnikání s mým švagrem Laděm Horákem. Firma se jmenovala Agroprodukt, víno, téměř všechno sudové, se prodávalo ve vinotéce v Brně na „Merhautce“. Velká škoda, že jsme to vzdali.

Dalších 15 let jsem vyráběl víno doma na dvoře. Od roku 2004 nejprve jako fyzická osoba a od roku 2007 jako právnická osoba Vinařství Šlancar, s.r.o. vyrábím víno v prostorách boleradických vinných sklepů „Tihelňa“ v nově vybudovaném dvousklepí. Stavitelem a zároveň projektantem byl boleradický Michelangelo, můj druhý švagr, Josef Horák. První etiketa na Vinařství Šlancar, s.r.o., která byla vytvořená Nikol a Radimem Korábem, znázorňuje sklepy a hřbitov. Vyšla na „sedmičkách“ v roce 2008. První láhev jsem neprodal, tu jsem věnoval autorce etikety.

A co se změnilo? Všechno. Způsob pěstování, obdělávání, klade se důraz na zatížení keřů pro produkci hroznů do 1,5 kg, minimalizace lidské práce, snižování počtu ošetření přípravky na ochranu rostlin. A ve sklepě je to taky úplně jinak. Zpracování hroznů a vůbec celá vinifikace, výroba vína je hodně náročná. Věčný boj s konkurencí a hlavně s dovozem levných vín.

Co je největší hrozbou pro vinohrad, hrozny? Plísně, choroby, hmyz, ptáci? Jsou nějaké nové choroby, které se dříve nevyskytovaly? Nebo je ta hrozba ukrytá někde úplně jinde?

Největší hrozbou pro obdělání révy je nedostatek kvalitních pracovníků, prozatím stroje všechno ještě nenahradily. Dále mějme na paměti historické skutečnosti pěstování révy: Révokaz na počátku minulého století téměř zlikvidoval vinohrady. Až štěpování na americkou podložku, která je odolná, zastavilo katastrofu. Dnes dokážeme infekční tlak plísní révové, padlí i plísni šedé zabránit, ale je tady nový globální problém v nemoci kmínku révy a to Esca a Fytoplazmoza.

Staré vinohrady – v jakém případě se vyplatí je obnovit – vysekat a vysadit úplně nový? Jsou na starých vinicích jiné hrozny než na mladých? Mají Boleradice nějaká specifika v pěstování vinné révy?

Největší chybou v tehdejším ZD byla uspěchaná výsadba révy na širokoplošných terasách ve viniční trati Nové hory. Nutno podotknout, že to bylo protierozní opatření, které platil stát. Byly to náhradní rekultivace za zábor půdy v Mostecké uhelné pro těžbu hnědého uhlí. Po pracném vytvoření širokých teras se asi na 15 ha zlepšoval hektarový výnos pšenice, místo zeleného hnojení. Potom, bez zásobního hnojení výsadba 10 ha odrůdy Neuburg, 4 ha MT, 1 ha Sylvánu. Následně sedání nahrnuté, chudé půdy. Kořínky sazenice zůstávaly ve vzduchu a došlo k neúchytu výsadby. Letos přecházíme v Nových horách do

tzv. systému minimalizace operací, zejména lidské práce. Budeme se snažit postupně vinohrad v této trati vysadit nový. Výsadba nové vinice představuje drahou investici do budoucna, dnešní kalkulace jdou přes jeden milion korun na hektar. To znamená co? Předpokládáme životnost trvalého porostu minimálně 50 roků a proto je třeba vinohrad od začátku poctivě opečovávat. První krok, příprava pozemku spolu s perfektním zásobním hnojením. Nachystat půdní profil pro průnik kořenů. Kvalitní, zdravé sazenice a k tomu odborníky na pěstování, to je základ. Určitě nebudu dosazovat, tam kde chybí z původní výsadby 50 % keřů, taktéž tam, kde nebyla provedena plnohodnotná příprava pozemku a vidím, že se rostlina „šklíbí“ a listová výživa to nevyřeší.

Víno ze starých „dlouhých“ kořenů je lepší. Je to nyní trend dávat na etiketu víno ze starých, dlouhých kořenů. Myslím, že to není až tak. Sondy, zkoušky na kořenový systém ukazují i u nás skutečnost: nejvíce kořenů je v 40–80 cm, potom stejně narazí na neprostupnost, tvrdé podloží a plazí se vodorovně.

Mají vinohrady v Boleradicích, případně v regionu Kloboucka, nějaká specifika oproti jiným oblastem? Myslíte si, že náš okrajový, spíše „severní“ region hlavního vinařského okruhu Jižní Moravy má potenciál zařadit se v budoucnu do některé z existujících oblastí VOC (Vína originální certifikace – hrozny, ze kterých jsou tato vína vyrobena, pocházejí výlučně z vinic ležících ve schválených polohách daného regionu), nebo dokonce vytvořit specifickou oblast novou?

Boleradice jsou součástí Velkopavlovické podoblasti, stejné geologické podloží. Díky jílovitějšímu složení jsou půdy vododržnější. Katastrální poloha je více na sever a tím má vegetace menší opoždění oproti třeba Velkým Bílovicím. Pro výrobu vína jsme na tom stejně.

V České republice je cca 17 800 ha registrovaných vinic, obdělává se ještě méně. VOC – víno originální certifikace „roste“ na každém kroku. Dá to hodně práce, hlavně papírování, má smysl 5 ha VOC? Když už máme podoblasti, tak udělejme podle toho i apelace s vínem originální certifikace. Žádnou novou specifickou oblast.

Patříte k větším vinohradníkům v našem regionu. V ČR už jsou k dostání autonomní roboti na obdělávání vinic i jiná specializovaná mechanizace. Na co všechno používáte stroje vy? Dá se odhadnout kolik asi procent práce je stále nutné dělat ručně?

Náhrada lidské práce mechanizací v obdělávání révy, jinak to nejde. Naše firma je celkem slušně vybavena a taktéž slušně zadlužena. Ještě vyplácíme majetkové podíly z družstva ve výši téměř půl milionu ročně a chceme doplatit 100 % všem postupníkům.

Snížení potřeby lidské práce: 12 let předřez horního patra, po druhé dvoudrátí, 12 let elektrické nůžky na řez a kleště na vázání, 11 let ometač kmínků, mulč v meziřadí a pod hlavama, 7 roků odlisťovač, mechanické odstranění zálistků, 12 roků osečkování 2 řádky, zakrácení letorostů a mustr řádku, 10 let kombajnová sklizeň službou (hrozny jsou ve sklepě max. za hodinu).

A pozor, investice největší do kvality vína. Pět let nepoužíváme herbicidy. Investice do agregace operací – jeden pojezd a je posečeno v meziřadí, v příkmínkovém pásu a ještě struna očistí kmínek. Tři operace v jednom pojezdu. Zábrana vodní eroze, celoplošné zatravnění.

Ale je tu i nevýhoda – jedeme řádkem vícekrát, utužujeme půdu a je větší spotřeba nafty. Ale roboty pořizovat nebudeme, ať to vyzkouší bohatší. Chceme stále lidem za dobře odvedenou práci pěkně zaplatit. Za 16 let, co fungujeme, je snížení potřeby lidské práce asi na 50 %. Finančně to tak ale není, poněvadž vstupy (nafta, stroje, opravy) jdou neustále nahoru.

Jak s odbytem vína a hroznů zahýbal covid? Jste už zpět na stejné úrovni jako před ním?

Poněvadž se naše výměra snížila od roku 2006 z původních 86 ha na necelých 50 ha, klesá produkce dolů. Zpeněžení za poslední 3 roky kleslo z 21,- Kč na 18,- Kč za kg. 94 % produkce hroznů prodáváme zpracovatelům, kde máme dobré, ba vynikající dodavatelsko-odběratelské vztahy. Produkce a hlavně odbyt se rok od roku snižuje. Covid to asi nezavinil, je to láce dovozu a hluboko do kapsy.

V našem bezprostředním okolí si můžeme všimnout velkých opuštěných viničních tratí, v poslední době třeba Víckova, ale i jinak pole a vinice ve větší míře pustnou. Jaká je Vaše prognóza či odhad budoucího vývoje vinohradnictví u nás?

Je to normální jev a nejenom u nás. Ještě v osmdesátých letech minulého století bylo v Boleradicích více vinohradníků, zahrádkářů. Srdcaři vína, výměra 10 arů, 600 hlav. Půdní držba vzorně obdělaná, nic ladem i Paseky se osazovaly. Postupně vinaři odcházejí a náhrada není. A taky nebudu obdělávat něco co není moje. Mám své zaměstnání, víno si koupím.

Dnes je v Boleradicích registrováno přes UKZUZ, odbor trvalých kultur asi 25 ha vinic, ale skutečně se obdělává snad jen 16 ha. Nejsou zrušeny registrace ještě z počátku 90. let minulého století.

Postupně nastane směňování pozemků a částečné lokální pozemkové úpravy. Dojde k narovnání vlastnických vztahů a těch 5–6 vinohradníků, vinařů zvedne osázenou plochu vinic snad na 30 ha. V každém případě je výsadba vinice krajinotvorný, chvályhodný prvek. Bohužel dnes je u nás silný přetlak v nabídce vín téměř s celého světa. Projekt, nebo můžeme říct záměr, dlouhodobé investice je značně nejistý.

Kde se dá koupit vaše víno? Máte prodejny, partnerské restaurace nebo dodáváte do supermarketů? Z jaké části úrody vyrobíte víno a kolik prodáte jako hrozny?

V odbytu vína naše společnost značně zaspala. Dá se říct, že 90 % prodeje je přes sklep, „ze dvora“ a taky formou degustací, firemních akcí spojených s ubytováním.

Pěstujete ve větším rozsahu nějaké nové odrůdy hroznů, např. PIWI? *(pozn. jedná se o skupinu odrůd révy vinné odolnou proti houbovým chorobám, jinak též interspecifické či rezistentní odrůdy)*. Jaké jsou trendy – po čem je poptávka?

Piwi, interspecifické odrůdy nepěstujeme. Hrozny vypěstujeme v integrovaném, nadstavbovém, šetrném přístupu k révě a půdě. Maximální počet ošetření proti houbovým chorobám je 4×. Boleradice jsou známé a uznávané svou kvalitou odrůdy Neuburg a Svatovavřinecké.

V posledních letech se diskutuje přívod vody z nádrží Nové Mlýny na zavlažování vinohradů na Břeclavsku. Jaký je váš názor na tento obří projekt?

Ano, ono to bez vody nepůjde. Studium proveditelnosti na horno-bojanovskou závlahovou nádrž se zpracovává. Jezero o velikosti až 30 ha, které by mělo vést údolnicí až po bývalé středisko ZD Horní Bojanovice a odtud závlaha vinic, sadů a zeleniny. Ačkoli naše firma složila finance na Závlahy Hustopeče, s.r.o., budoucnost této stavby nevidím moc reálně.

Co vás v poslední době trápí nejvíc? Výkyvy počasí, sucho, mrazíky, zvyšování cen energií a hnojiv či byrokracie…?

V pěstování a ochraně révy vinné máme jasno, tam problém nevidím. Největší problém pro letošní rok vidím v odbytu hroznů. Kudy jezdím po vinařských akcích po sklepech a po degustacích, tam stále slyším nářek, „máme plné sklepy“, tak je mně záhadou, kam ta úroda na podzim půjde.

A ještě nás, vinaře, trápí problém veřejné diskuze o spotřební dani

z tichého vína! Podle mě je třeba něco udělat, napadá mě myšlenka Vinařský fond. Tam se odvádí z produkce vína a z každého hektaru vinohradu určitá částka peněz. Ptám se, je účelné rozdávání financí na průzkumy trhu, co kdo a kde pije a dělá? Určitě není, stejně si to trh vyřeší sám!

Tak to je můj a firemní vývoj s vínem, přeji všem zdraví, pohodu a chuť na moravská vína, třeba z Vinařství Šlancar. Těšíme se na všechny ve vinných sklepech v Boleradicích, rádi si s Vámi zavdáme. Na zdraví a zdraví,
Ing. Šlancar Vladislav, vinohradník a vinař.

Za odpovědi děkuje Redakční rada.

Polní hospodáři

Pro naše letní číslo zpravodaje jsme si vybrali téma krajiny, hospodaření v krajině a s krajinou, ekologii a ekonomiku podnikání v zemědělství, výhled udržitelnosti tohoto životně důležitého oboru do budoucna. Jak bude většina čtenářů vědět, hlavním zemědělským subjektem, který u nás v katastru hospodaří, je společnost ZEČI s.r.o. S několika dotazy jsme si proto dovolili obrátit se na zástupce společnosti, pana Pavla Veselého mladšího.

Kdy vlastně firma ZEČI s .r. o. vznikla a jak se vyvíjela ke své dnešní podobě?

Firma ZEČI vznikla právě před 30 lety, to znamená v lednu v roce 1993, v roce 2007 se odštěpil úsek vinic, který si jeden ze společníků vzal pod sebe, a dále v roce 2009 došlo k prodeji podílu dalšího společníka, který odešel do důchodu. Následně v roce 2014 jsme začali hospodařit v režimu ekologického zemědělství a po dvouletém přechodném období v roce 2016 jsme získali certifikát jako zemědělsky-ekologická firma.

Na jaké výměře a v kolika katastrech Vaše firma hospodaří? Tvoří základ vlastní či pronajtá půda?

Základ tvoří pronajaté pozemky na kterých hospodaříme, je to asi 1 300 hektarů orné půdy a 60 hektarů sadu, toto se rozkládá na 8 katastrech.

Primární zaměření Vaší činnosti je zemědělská činnost a sadařství. Jak se v průběhu času měnil a mění Váš pohled na zemědělské hospodaření? Směřuje v současnosti více k ekologickým trendům nebo sleduje ekonomické ukazatele, jako je např. výnos? Je obtížné oba tyto pohledy skloubit?

Výsadbu a produkci sadů omezujeme z důvodu klimatických, největší problém je sucho a častější jarní mrazy, které nám působí škody a nerovnoměrnou úrodu v jednotlivých letech. Další velký problém je samozřejmě nedostatek pracovních sil a velká personální náročnost v tomto oboru. Takže sady omezujeme a věnujeme se polnímu hospodářství.

Pokud jde o sadařství, myslíte si, že je tento typ hospodaření tady na Jižní Moravě udržitelný, s ohledem na proměňující se klima? Z médií také člověk často slyší pochybnosti o rentabilitě tohoto oboru…

Pokud se nezmění klima, což se asi nezmění, tak v naší oblasti moc rentabilní sadařství není. A udržitelné? To se teprve uvidí.

Jaké plodiny se na Vámi obhospodařovaných plochách pěstují nejvíc? Prodávají se do ČR nebo zahraničí? Mění se jejich skladba z důvodů ekonomických nebo polnohospodářských? Které se už dnes nevyplatí pěstovat, přestože dřív to bylo třeba jinak?

Plodiny hlavně přizpůsobujeme našim podmínkám, jak klimatickým, tak způsobu hospodaření (jak jsem již zmínil, jsme ekozemědělci) i reliéfním podmínkám, protože jsme v kopcovité krajině, tak jsme úplně upustili od pěstování širokořádkových plodin jako je kukuřice a slunečnice, dále jsme upustili od pěstování plodin náročných na chemickou ochranu rostlin jako je řepka ozimá, naopak z velké části pěstujeme půdu zlepšující plodiny jako je hrách, jetel, vojtěška. Našimi dalšími plodinami jsou samozřejmě obilniny, pšenice špalda, trošku ovsa děláme.

Jaké jsou nejvážnější problémy, a obtíže, se kterými se zemědělský podnik Vašeho typu potýká? Jsou to potíže spíše klimatického charakteru (např. sucho a eroze), nebo ekonomické (odbyt a ceny komodit)?

Klimatické potíže samozřejmě jsou, nejvážnější je sucho které je rok od roku častější a horší, ekonomické potíže máme také, ceny komodit jsou dlouhodobě neodpovídající ceně vstupů do zemědělství. Další vážný problém je personální, tudíž malý zájem o práci v zemědělství a nedostatek pracovních sil.

Jak se zpřísňují legislativní podmínky ohledně velkých ploch? Narůstá tlak na dělení pozemků, vytváření remízků? Jak se k této problematice stavíte vy?

My jako ekologická firma a zároveň provozovatelé myslivosti podporujeme trend hospodaření na menších plochách.

S tímto souvisí další otázka: Jaký je Váš názor na zvelebovací aktivity sdružení typu „Letorost", které usiluje o obnovu starých cest a stezek u nás v katastru, a tím vlastně přispívá k dělení velkých zemědělských ploch?

Se sdružením Letorost spolupracujeme a pomáháme jim především naší velkou technikou, tím, že upravujeme a připravujeme pozemky k výsadbě stromů.

Co si myslíte o narůstajícím objemu neobhospodařovaných ploch zejména v blízkosti intravilánu Boleradic? Zlepšuje se tímto např. vododržnost půdy, biodiverzita pokud jde o hmyz a drobnou zvěř, nebo naopak vznikem tzv. agrárních lad katastr spíše trpí?

Myslím, že je to špatně, protože si pamatuji, že dřív kolem cest popřípadě i potoka hospodáři z vesnice sekali trávu a odváželi seno, nebo byla tráva spásána, všechno kvetlo a bylo plné motýlů a jiného hmyzu. A teď se v podstatě jenom seče křovinořezem nebo mulčuje a roste tam jenom málo kvetoucí zelená tráva, kterou je potřeba stále dokola sekat a zelená hmota zůstává na místě. Také si myslím, že je velká škoda, že lidé se odklání od zemědělství a nedokážou si vypěstovat základní zemědělské potraviny sami. Je smutné, když lidi z vesnice kupují v obchodě brambory a vajíčka, která jsou dovezená od bůhvíodkud. Dokud si lidé sami obhospodařovali svá políčka, taky více rozuměli nám zemědělců. Teď se mi zdá, že poslední dobou lidem na vesnici víc vadí například když kokrhá kohout nebo smrdí hnůj. Je škoda, že jsou tady neobdělávané plochy a lidé se tomu nevěnují.

Přemnožení hlodavci – je to problém i u nás? Jak se řeší? Pokud se používá jed, informujete o tom (např. umístěním cedulí na okraj pole)? Co ostatní zvěř či hmyz, jaké působí škody?

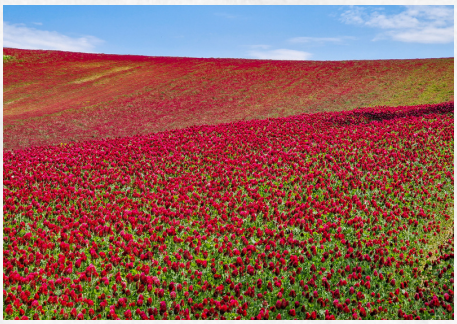
Jelikož jsme ekologičtí zemědělci a myslivci tak jsme zásadně proti jakémukoliv používání jedu. Ve svém způsobu zemědělství používáme na sto procentech výměry starou dobrou hlubokou orbu – to je vlastně náš hlavní způsob jak bojovat proti plevelům a zároveň tím likvidujeme hraboše, takže jsme s nimi nikdy problém neměli.

Jaký je Váš dosavadní dojem ze spolupráce s městysem Boleradice? Co byste do budoucna rádi zlepšili třeba v komunikaci s obcí či občany?

Firma ZEČI má s Městysem Boleradice dlouhodobě dobré vztahy a vždy se mu snažila vycházet vstříc.

Ptal se a za odpovědi zdvořile děkuje

Antonín Vejvančický

Film a víno minifestival 2023

Rok se s rokem sešel a parta filmových nadšenců se rozhodla uspořádat druhý ročník minifestivalu Film a víno. Přípravy pomalu vrcholí a tak už můžeme prozradit podtitul chystaných filmů. Tentokrát bude opravdu výživný, protože všechny filmy bude spojovat jídlo. Ve filmech uvidíte gastronomii napříč kontinenty. Přípravu předkrmů, hlavních jídel, dezertů a čokolád. Malinko bychom chtěli pozměnit pár věcí a některé podvečery doplnit třeba o Food Truck. Nové by také mělo být promítací plátno. Prozatím nebudeme vše prozrazovat, ale je na co se těšit. Slavnostní zahájení bude **6. 7. 2023 od 17:00.**

Za tým nadšenců **Marek Koráb**

Letorost – lidé, kteří sázejí stromy

Vážení spoluobčané, dovolte mi, abych vás informoval o činnosti našeho spolku.

Po více než roce se nám podařilo dokončit vytvoření žluté turistické trasy, která nyní vede od divadla, vrchní ulicí, přes Nikitěnkovu cestu, následně po okraji lesa, do kopce až na rozcestí „Haraska“. Odtud je možné pokračovat do Kurdějova, Nikolčic nebo Hustopeč, případně do Horních Bojanovic. Je také možné se přes rozcestí Na Štěpnicích nebo Přední kout vrátit zpět do Boleradic. Žlutá turistická stezka tak přímo vybízí k vycházce do bližšího i vzdálenějšího okolí, např. do hojně navštěvovaných mandloňových sadů v Hustopečích. Celá akce byla administrativně náročná, museli se vyjádřit všichni vlastníci dotčených pozemků. Nakonec se vše podařilo dotáhnout do zdárného konce a tak už i na webu Mapy.cz můžete najít novou žlutou turistickou stezku a naplánovat si výlet.

Na Nikitěnkovu i Lipovou cestu nainstaloval (s naší malou pomocí) Milan Víteček lavičky, takže se při cestě můžete zastavit, posedět a rozhlédnout se po kraji. Díky, Milane, za pomoc a podporu, velice si toho vážíme! Na konec Lipové cesty jsme nainstalovali informační tabuli, na které jsou informace o nejbližším okolí a také nové fotografie chráněných rostlin v PR Velký Kuntínov.

Dne 29. dubna jsme přestřižením pásky a přípitkem slavnostně otevřeli Lipovou cestu. I když nám počasí příliš nepřálo, účast domácích i přespolních byla hojná. Krátký proslov pronesl člen výboru spolku Jindřich Kahoun i starosta Městyse Boleradice pan Antonín Vejvančický, který nám vyjádřil svoji podporu. Všechny přítomné jsme také informovali o letošním plánovaném projektu, který nese název „K císařské studánce“. Studánka stojí dodnes v zatáčce u silnice za mlýnem a podle pověsti byla v její blízkosti hospoda, v níž v době Napoleonských válek odpočívala vojska a sám císař Napoleon k této studánce chodíval pro vodu. Proto se jí podle této pověsti říká „císařská“. Při terénních úpravách v roce 1972 byly v této lokalitě nalezeny panem Jaroslavem Otýpkou úlomky lidských i zvířecích kostí a další předměty svědčící o lidské činnosti již v dávných dobách.

Požádali jsme Městys Boleradice o dotaci na techniku pro údržbu a zalévání stromů. Žádost byla schválena a tak již nyní vlastníme vozík a IBC nádrž. V nejbližší době vybereme čerpadlo a vhodné příslušenství pro zavlažování.

Přeji vám za celý spolek Letorost příjemné léto a zvu vás k návštěvě našich cest a prázdninový výlet třeba i po nové žluté trase.

Aktuální informace najdete na našem FB profilu nebo na www.letorost.cz.

Jiří Soukop, člen výboru spolku

Poděkování

Během měsíce února jsme zahájili opravu havarijní části krovu a doplnění krytiny v zadním traktu hospodářské budovy na faře. Předcházelo tomu vyklizení půdních prostor a zpracování starého řeziva. Odborných tesařských prací se ujal Zdeněk Káňa se spolupracovníkem Martinem Korábem, klempířské prvky ve velmi krátkém termínu vyrobil Vladimír Soukop. Práce byly provedeny zdarma, pouze za cenu materiálu, popř. za symbolickou odměnu. Děkujeme mnohokrát.

V současné době jsme započali další důležitou opravu, tentokráte opravu omítek v sakristii. Původní, nesoudržné vrstvy byly z velké části odstraněny osekáním, či oškrabáním. Kontrolní den proběhl 2. 6. 2023 za účasti zástupců Národního památkového ústavu v Brně, památkové péče MěÚ Hustopeče a Biskupství Brněnského.

Po následné fotodokumentaci můžeme přistoupit k vlastním omítkám. S těmito odbornými pracemi spoléháme na Josefa Horáka, který práce řídí už od samého začátku.

I díky příspěvkům v minulých číslech Polehradu patrně většině našich občanů neunikla informace o připravované velké opravě střechy našeho kostela sv. Jana Křtitele. Méně čtenářů už bude vědět o nenáročných, avšak důležitých pracích, které provádíme svépomocí a o těchto bych se rád zmínil.

Od konce března do začátku května pak pokračovaly práce na farní zahradě a farním dvoře. Byl proveden prořez ovocných stromů, spálení klestí a úklidové činnosti včetně likvidací odpadů. Dle možností budeme pokračovat.

Velmi děkujeme a vážíme si pomoci všech ochotných, kteří již pomohli, či budou nadále nápomocni. Veký dík patří i panu starostovi za vstřícnost a spolupráci městyse.

Za farní radu
Jiří Machač

Z činnosti zahrádkářů

V neděli 21. května 2023 jsme měli slavnostní den. To jsme si společně s Vámi spoluobčany připomněli 60. výročí založení naší organizace. Podle mnohých ohlasů to byla vydařená akce, příjemná a krásná, s bohatým a pestrým kulturním programem. Spolu s OÚ, školou, hasiči, vinaři, včelaři a CM Primáš, jsme se snažili Vám připravit pěkné prožití nedělního odpoledne. Děkujeme všem, kteří se podíleli na této akci jak organizačně, tak sponzorsky na bohaté tombole. A Vám všem za účast a podporu. Při této významné příležitosti byla naše organizace oceněna ZLATOU MEDAILÍ Republikovou radou ČZS za svoji dlouholetou činnost, kterou předal předseda ÚS Břeclav pan JUDr. Pavel Rus.

A tak krátce z naší historie a činnosti:

Český zahrádkářský svaz v Boleradicích vznikl v únoru 1963. Zakládajícími členy byli pan Petr Halm, Marie Hausnerová, František Kabela, Bohuslav Chalupa a Antonín Stehlík. Členská základna se začala velmi rychle rozrůstat, protože svaz měl co nabídnout a členství mělo své výhody. Pro své členy zajistil pozemky (ve spolupráci s místním JZD), na kterých mohli hospodařit. Tak vznikaly zahrádkářské kolonie na Pasekách, ve Světlé a na Pícníku. Pro jejich obdělávání svaz pořídil 2 traktory, které udělaly spoustu těžké práce. Dále objednával a zajišťoval ovocné stromky, sazenice vinné révy, postřiky, hnojiva a cukr. Toto vše bylo totiž velmi těžké v té době běžně koupit, sehnat a nebylo pro drobné zemědělce, ovocnáře a malovinaře na trhu. A tak se časem organizace stala nejpočetnějším spolkem v obci, v roce 1984 to bylo 139 členů.

Nezapomenutelné budou výkupy drobného ovoce, meruněk a okurek. Byly sjednány smlouvy s Frutou Podivín, Lednice a Modřice. Tím se organizace snažila členům i občanům pomoci s uplatněním jejich výpěstků, produktů a přebytků ze svých zahrádek, sadů a políček. V roce 1982 byla navázána družba se Základní organizací Zeleneč u Trnavy na Slovensku. Obě organizace se navzájem navštěvovaly a zvaly na výstavy vín a ovoce, zeleniny a květin. Po Sametové revoluci se kontakty bohužel zpřetrhaly.

V 90. letech, po zmíněné Sametové revoluci, se situace mění, postupně dochází k lepšímu a dostupnějšímu zásobování nejen zahrádkářského trhu. A tak služeb, které organizace poskytovala, již nebylo tolik třeba. Časem skončily i výkupy drobného ovoce a zeleniny.

Vlivem trendu se osamostatnili vinaři a v roce 1997 vznikl Vinařský spolek, který pokračuje v pořádání tradičních výstav vín a dalších vinařských akcí.

Činnost svazu ale pokračovala, bylo stále na co navazovat. I nadále se pořádaly přednášky a besedy, zájezdy a především Výstavy ovoce, zeleniny a květin. Vznikla myšlenka vybudovat zpracovnu ovoce. A tak v roce 1998 se začalo moštovat, vařit povidla a sušit. Zpracovna slouží našim členům, občanům i ostatním zájemcům ze širokého okolí dodnes. Povidla se sice již nevaří, ale sušíme několik druhů ovoce, především jablka, meruňky a švestky. Nejsou výjimkou i rajčata. A moštujeme jablka na chutný mošt.

Postupně se za ta léta činnosti v čele organizace vystřídali obětaví lidé, mí předchůdci, již zmíněný pan Petr

Halm, Josef Chalupa a František Čermák a ve funkcích výboru a revizní komise mnoho dalších snaživých členů. V současné době má svaz 36 členů a stará se o provoz zmíněné zpracovny a pořádá tradiční Výstavy ovoce, zeleniny a květin. Také již několik let se snažíme o zkrášlení mostu květinovou výzdobou. Dáváme i přednost spolkové činnosti, sdružování a setkávání při Adventním posezení členů, organizováním zájezdů na zahrádkářské výstavy a exkurze. Neopomíjíme ani návštěvy hradů a zámků za historií a poučením.

Při své činnosti zahrádkáři spolupracují s různými spolky a subjekty v obci. Dlouhodobě s OÚ a Městysem Boleradice, dále především s vinaři a včelaři při výstavách i dalších akcích.

Neodmyslitelná je pomoc Květin paní Hany Vystoupilové, mnohaletá je pěkná a srdečná spolupráce se školkou, školou a Občanským sdružením Nedánov. Všem děkujeme za podporu, ochotu a vstřícnost.

Tímto vším, o čem jsem se zmínil, jsou Zahrádkáři součástí velké rodiny spolků a organizací v obci a podílí se na spolkovém a společenském životě občanů.

A co nás čeká ?
Samozřejmě od srpna zahájíme provoz zpracovny ovoce – budeme pro Vás sušit a moštovat a v září či říjnu zájezd na některou z pod-zimních zahrádkářských výstav. Včas budete informováni.

Za výbor ČZS předseda
Mgr. Pavel Kabela

Foto: Jitka Šlancarová

Český zahrádkářský svaz, Republiková rada, uděluje ZO ČZS Boleradice za mimořádné zásluhy o Český zahrádkářský svaz a dlouholetou obětavou práci pro rozvoj zahrádkářského hnutí zlatou medaili Za zásluhy o Český zahrádkářský svaz.

Divoké hadice

Naši noví hasiči jsou mladí, říkají si Divoké hadice a jsou šikovní. V Polehradu jsem už o tom, co dělají, kam chodí a co se učí, v předchozích číslech informoval. To nic nemění na tom, že novinky v naší mladé jednotce mě nutí k sepsání dalšího článku. Kromě toho, že se učíme zdravotním dovednostem, místopisným znalostem a hasičskému umu, mám pro vás, pro nás důležitou informaci. Máme nové hadice!

Ano, získali jsme nové hadice, se kterými se můžeme zapojit do toho správného tréninku, jaký nás dovede k prvnímu soutěžním útoku na plameny. Jak už máme ve zvyku, okukovali jsme naše zkušenější kolegy v Těšanech, a tedy víme, co dělat a jak se zdokonalovat. Trénujeme štafety a chystáme se, jakmile nám to počasí dovolí, trénovat útok s vodou. Tyto atraktivní tréninkové aktivity samozřejmě doprovází i klasická příprava v tělocvičně naší školy, kam jsme chodili v zimě. To je taky hezké, ale ne tak oblíbené. Tedy sem patří poděkování naší škole za tělocvičnu. Také jsme byli na exkurzi v Kurdějově pod kostelem ve skoro tajných chodbách, kde jsme cvičili odvahu a „nepanikaření" z pavouků a tmy. Myslím, že to bylo velmi podařené „výletování".

S oteplováním se naše aktivity dostávají do luhů, lesů, luk a strání. Střelba ze vzduchovky je poutavé obohacení přípravy na soutěže, stejně jako uzlování. Tedy umíme lodní smyčku, dračí smyčku, liščí smyčku i ambulantní uzel. Ano, to všechno už Divoké hadice umí. Každý má svůj špagát a trénuje i doma. Čeká nás i aktivní část na rybníku a opékání špekáčků k zakončování sezóny. Když jsem začal aktivně pracovat s Divokými hadicemi, netušil jsem, jak bohaté mohou být všechny aktivity kolem hasičů.

Pevně věřím, že na podzim se zapojíme do prvních bojů na soutěžích v našem kraji, kde využijeme naše nové dresy. Svatému Floriánovi zdar a připravenosti obzvlášť.

Radim Koráb

Sbor dobrovolných hasičů Boleradice
Vás zve na

Vítání podzimu

v sobotu **2. 9. 2023 od 16.00**, v parku u hasičské zbrojnice

Bohaté občerstvení zajištěno:
- 6 druhů točeného piva
- pochoutky z udírny
- atrakce pro děti

Ohlédnutí za uplynulou divadelní sezónou

V době, kdy budete, milí čtenáři, číst tyto řádky, bude už divadelní sezóna 2022/23 uzavřena. Ohlédnu se dnes za ní, abych připomněla, co se v divadle událo.

Na podzim jsme reprízovali hry našeho domácího repertoáru – Pohádku máje a Princové jsou na draka. Už tradičně jsme třetí listopadovou sobotu oslavili Noc divadel. Tentokrát vyhodnocením dětské výtvarné soutěže Můj hrdina, do které poslalo svá díla několik desítek malých výtvarníků. Ve večerní části programu jsme vyzkoušeli – nechali jsme si předvést – divadelní disciplínu zvanou slam poetry. Dva performeři nás pobavili žánrem balancujícím mezi poezií a show. Pro nás, divadelníky, to byl nový a neobvyklý zážitek. Adventní čas téměř třem stům diváků ve dvou vystoupeních zpříjemnil Vojenský umělecký soubor Ondráš koncertem Cesta světla. Po Novém roce následoval Tříkrálový koncert pěveckého sboru Vavřinec a jeho hostů. I tento koncert se setkal s velkým diváckým ohlasem. V únoru jsme uspořádali už 27. divadelní bál, tentokrát s podtitulem Noc na Karlštejně. Bohatý program i nádherná taneční hudba přilákaly

spoustu divadelníků ze širého okolí i dalších milovníků tance. V březnu jsme se derniérou rozloučili s Pohádkou máje. Během dvou let jsme odehráli 27 repríz a potěšili stovky diváků. Další významnou akcí byla regionální přehlídka vesnických divadelních souborů Mrštíkovo divadelní jaro. Na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim bylo z naší přehlídky nominováno Ořechovské divadlo s komedií Poprask na laguně. Přehlídku jsme nejen uspořádali, ale také jsme sami soutěžili. A to s představením Princové jsou na draka, ale na přehlídce Třešťské divadelní jaro. Zde jsme získali řadu ocenění a doporučení na národní přehlídku divadel pro děti a mládež Popelka Rakovník. Jestli náš soubor bude do programu přehlídky zařazen, se dozvíme v červenci. V uplynulé divadelní sezóně jsme nabídli již tradičně dvě abonentní řady: pro děti předplatné Rodiče s dětmi do divadla a Jarní předplatné pro dospělé diváky.

Sezónu završila, předpokládám úspěšně, premiéra i první reprízy operety Járy Beneše Na tý louce zelený v režii Jiřího Merlíčka. V době, kdy píšu tento článek, v divadle vrcholí předpremiérová nervozita. Věřím, že vše proběhne úspěšně, a že se diváci mohou těšit na další reprízy, které jistě budou následovat na podzim.

Nyní se možná ptáte, co chystáme dál. Mohu přislíbit opět dvě předplatitelské řady, program Noci divadel, v adventu pořad folklórního souboru Jánošíček, i Tříkrálový koncert. Snad se nám tentokrát podaří připravit vánoční hru Cesta

do Betléma, jejíž nácvik jsme loni museli zrušit kvůli nemoci. Opět plánujeme divadelní bál, další ročník přehlídky MDJ a snad i nácvik dalšího divadelního kusu. A v červnu 2024 nás čeká 20. výročí otevření zrekonstruované a dostavěné budovy orlovny – divadla. Zdá se, že o zábavu budeme mít opět postaráno…

Za divadelní spolek
Iva Kahounová

Jsem „laterňák“ tělem i duší

V našem divadle se setkáváme s osobnostmi, které nás mohou inspirovat či oslovovat svou zajímavou profesí. Na polovinu června se připravuje premiéra operetky Na tý louce zelený v režii Jiřího Merlíčka. Spolupráci na přípravě tanečních partů přijal i Pavel Bilík – učitel tance, „baleťák“ a dnes už bývalý sólista souboru Laterny magiky v Praze. Požádal jsem ho, aby se krátce představil i našim divákům.

Nejprve otázka, kterou začíná snad každý rozhovor: Jak ses vlastně dostal k tanci?

Se mnou to bylo jednoduché. V mých dvanácti letech naši třídu na ZŠ navštívila jedna paní, která usoudila, že vlastním pár dispozic pro tanec. Ta dáma byla profesorkou na brněnské taneční konzervatoři, kde jsem po dalším výběrovém kole strávil dalších 8 let studiem všech možných podob tance.

Co je na práci tanečníka nejtěžší a co je nejkrásnější?

Balet a tanec obecně je o neustálém boji se sebou samým, o překonání pohodlnosti a často velmi bolestivém posouvání možností vlastního těla. Pro tanečníka ale asi není lepšího pocitu, než když se mu podaří v rámci jeho role za pomocí energie skryté v hudbě předat divákovi emoce a ten je mu pak potleskem vrátí zpět. To je někdy dost těžké, ale současně na tom i nejkrásnější.

Tančil jsi desítky let, máš zkušenosti, prošel jsi několika scénami, procestoval svět, poznával lidi.

Ano, po škole jsem se nejprve pár let hledal v baletech, muzikálech, operetách i operách plzeňského divadla J. K. Tyla. Protože mě ale klasický balet nikdy moc nebavil, zakotvil jsem nakonec ve specifickém repertoáru dříve světoznámé Laterny magiky v Praze. Stal se ze mě „laterňák“ tělem i duší, a tak jsem prožil dvacet sezón na prknech Nové scény Národního divadla. Procestovali jsme se souborem Řecko, Francii, Turecko, Izrael, Německo a také třeba Chile. Moc rád vzpomínám třeba na roli Aiola v představení Odysseus, kde jsem měl možnost tančit při šepotu mého hereckého oblíbence Josefa Kemra a hudbě dvojce Pavlíčka, Kocába. Rolí, která mě ovlivnila zdaleka nejvíc, je ale určitě Veselý klaun v legendárním představení Kouzelný cirkus Evalda Schorma a Jana Švankmajera. Do ní jsem skutečně vkládal sebe sama po dobu rovných dvaceti let.

Byl jsi členem Národního divadla. Jak je to těžké dostat se do takového souboru?

Prosadit se dnes na světově významných scénách je nesmírně těžké a ještě těžší je udržet se na nich. Je to dáno mezinárodní konkurencí – přibližujeme se Západu a tam je v divadlech ještě mnohem větší fluktuace umělců. V porovnání s dobou, kdy jsem začínal, je těch, co zůstávají po dobu své aktivní profese na jedné scéně, už dnes naprosté minimum.

Přesuňme se z Národního divadla k nám do Boleradic. Jsi autorem choreografie tanečních výstupů v operetce Na tý louce zelený. Zkus nám o této spolupráci něco povědět

Je to tak. Po tom, co jsem si vyzkoušel celou řadu podob práce v tanečním oboru, mi chyběl ještě tento díl skládačky do sbírky :-) Ale vážně. Na konci loňského roku, kdy jsem měl derniéru svého posledního představení v Laterně, tomu osud chtěl a režisér tohoto kousku Jirka Merlíček, se o mně přes společné známé dozvěděl. Kontaktoval mě tehdy s návrhem na spolupráci, a protože mám rád výzvy a práce s lidmi, kteří něco dělají opravdu jen z vlastní vůle a pro radost mě vždycky lákala, bylo jasno. Velmi mile mě překvapilo, jak krásné divadlo tady v Boleradicích máte a už teď můžu říct, že jsem za tuhle zkušenost vděčný. I když většina děvčat, se kterými zde vytváříme těch pár tanečních výstupů, nemá s tancem a scénickým pohybem větší zkušenost, snahou si nezadají s nejednou profi tanečnicí. I těch nemnoho hodin zkoušek, kdy není čas na důkladné pilování pohybové

Pavel Bilík je brněnský rodák, absolvent taneční konzervatoře, bývalý sólista Laterny magiky v Praze, učitel baletu. Po studiu v Brně se stal členem baletního souboru J. K. Tyla v Plzni. Na Nové scéně Národního divadla dostal možnost v sólových rolích dosáhnout svého tanečního (Graffitti, Argonauti, Cassanova), akrobatického (Rendez-vous) i herecko-pantomimického (Kouzelný cirkus) maxima. S Laternou magikou nasbíral zkušenosti nejen v Praze ale i v zahraničí.

techniky tak mělo, aspoň z mého pohledu, slušný efekt.

Teď už se pomalu těším, až poznám tu zbývající část účastníků zdejšího divadelního života, kterou jsou diváci :-) Snad se jim bude naše představení líbit.

Jiří Janda

První multimediální divadlo na světě **Laterna magika** se poprvé představilo v rámci bruselského Expa 58. Plátna na jevišti, která se obrazově doplňují s herci, tehdy svět šokovala. V následujících letech se Laterna magika výrazně zapsala do dějin československé a české kultury. Víte, že její představení Kouzelný cirkus je patrně nejhranějším divadelním představením ve střední Evropě? Dnes je Laterna magika součástí Nové scény Národního divadla.

Chystáme premiéru

Konečně! Dalo by se říci o novém představení v Divadle Boleradice. Uprostřed června proběhne premiéra operetky Járy Beneše Na tý louce zelený. Složil ji Jára Beneš a řadí se mezi jeho nejslavnější. Měla premiéru v roce 1935 v nuselském Tyláčku a úspěch sklidila také v Rakousku, Belgii či Spojených státech amerických. V roce 1936 ji zfilmoval Karel Lamač. Na jevištích divadel se uvádí dodnes. Děj přivede diváka na panství Aleny Skalické, která se po studiích vrací domů, potýká se s nedůvěrou, nepochopením, zmateností i láskou. S tím se potýkáme všichni, a proto se nás to všech týká a všichni se můžeme něco krásného a dobrého naučit, a to právě od postav této operety.

Do rolí obsadil režisér Jiří Merlíček jak zkušené herce Janu Vystoupilovou, Janu Nečasovou, Jana Korába či Radka Omastu, tak i úplné začátečníky – sbor dívek, které dodávají tomuto kusu nádech tanečního představení. Spolupráci na přípravě sboru přijal bývalý člen pražského divadla Laterny magiky Pavel Bilík.

„V operetě, samozřejmě jak jinak, se tančí a zpívá a to byl pro nás při přípravě nelehký oříšek," prozradil Jiří Merlíček. „Mnozí herci souboru mají pěvecké zkušenosti a s přehledem své party zvládají. Museli jsme však požádat Františka Korába, učitele ZUŠ Klobouky, aby se ujal role pěveckého lektora a naučil některé herce a zejména sbor dívek zpívat a vystupovat na jevišti. Strávil s nimi desítky hodin. A nejen on ale i ostatní členové celého souboru odvedli na přípravě kus poctivé práce. Doufám, že se jim za to diváci odvděčí potleskem."

Zbyněk Háder

Povídej, jaké to bylo poprvé ...

František Korába
Poprvé jsem hrál v pohádce Čaroděj Marlesto – bylo mi sedm let. Z herců si pamatuji Václava Zahradníka a Marii Sýkorovou. Bylo tam spousta efektů, hřmělo to, bouchalo, kouřilo se, plál oheň, dým, blesky. Velkolepé kostýmy, klobouky, taláry, líčení. To všechno na mě udělalo velký dojem, který si dodnes uchovávám v paměti. Jen mi není jasné, jak všechny ty efekty měli tenkrát vymyšlené. Na tu dobu to bylo ohromující...

Eva Charvátová
Poprvé jsem hrála, když mi bylo deset. Ve škole tehdy začala učit Alena Chalupová a jako režisérka s námi dětmi připravila pohádku Král Lávra. Dostala jsem roli babičky – je to role, do které jsem byla obsazována vícekrát. Divadlo ale mám vlastně od kolébky v sobě. Moji rodiče hráli orelská představení, strýc Albín je režíroval – zkrátka u nás hrála celá rodina.

Jiří Janda
Byl jsem městský kluk a do divadla mě poprvé přivedla moje maminka. Do opravdového, velkého Mahenova divadla v Brně. Všude plyš,

pozlacená výzdoba, divadlo plné lidí a nádherné představení Babička. Ten dojem a vzpomínku si v paměti nosím dodnes. Roli Babičky hrála paní Jarmila Kurandová. Byť mi tehdy bylo jen deset let, dodnes si pamatuji závěrečnou scénu.

O mnoho let později zde v Boleradicích uvedla na scénu Babičku i Alena Chalupová a já měl tu čest si „střihnout“ roli Černého myslivce. Zážitek nemám ani tak moc ze své role jako opět z finální scény kdy se Barunka loučí s Babičkou.

Jana Vystoupilová

To bylo v devíti letech, kde jinde než na jevišti v Boleradicích. V Našich furiantech bylo potřeba dětských rolí. Zkoušky, scéna s kulisami a rekvizitami, kostýmy, poprvé se otevřela opona, plný sál diváků a nám dětem se klepaly trémou nožičky. První potlesky, zájezdy do Klobouk, Němčic, Vysokého… Vlastně si ani nevzpomínám, kdy jsem zažila opravdové profesionální divadlo. To přišlo až mnohem později…

S Furianty jsme tehdy jeli až do Vysokého nad Jizerou. Teta Charvátová nás cestou krmila šulánky s makem – to jsou krásné vzpomínky. Pro nás děti to byly ohromné zážitky.

Jako malou mě do divadla tenkrát přivedla maminka a já v tom pokračovala. Honza, můj syn, jako klučík hrál poprvé v Noci Pastýřů a bylo mu taky zrovna devět let jako tenkrát mě.

Divácký hřbitove – ty lúčko zelená, do tebe spadají překrásná semena …

14. května tomu bylo 160 let co se v Jimramově narodil prozaik, dramatik, literární kritik a překladatel Vilém Mrštík.

Připomínat jeho dílo v kraji, kde strávil část svého života, by bylo tak trochu nošením dříví do lesa. Tak tedy zde je alespoň výčet představení, jichž byl autorem spolu se svým bratrem Aloisem a které se odehrály na prknech boleradického divadla: Maryša, Pohádka Máje, Rok na vsi. S posledním jmenovaným se boleradičtí ochotníci dostali před lety až do Hronova a sklidili nejen uznání diváků ale také odborné kritiky.

Za připomínku stojí i starší televizní film Viktora Polesného Nedosněné sny o životě spisovatelské dvojce. Reálie tohoto filmu byly natáčeny i u nás v Boleradicích a účinkoval v něm např. Miroslav Šemora st. a další místní občané.

Blíží se léto, prázdniny a tak si udělejte vycházku a zajděte se podívat do Památníku bratří Mrštíků v Divákách – najdete tam spoustu zajímavostí o jejich životě a čeká vás i jedno milé překvapení. Po celou dobu prohlídky vás budou provázet oba bratři a Vilémova žena Božena v podání členů našeho divadelního spolku.

Poslední místo odpočinku Viléma Mrštíka je v rodinném hrobě na hřbitově v Divákách. Prostý dřevěný kříž navrhl známý moravský architekt Dušan Jurkovič.

Jiří Janda

Boleradické naděje v dresu Horních Bojanovic

Již nějaký čas jezdí mladí a nadějní fotbalisté a fotbalistky z Boleradic do Horních Bojanovic. Aktuálně skončená sezóna mladší a starší přípravky byla pro mě osobně velice zajímavá. Jak z pohledu otce, který vidí svého syna začínat s fotbalem, tak i z hlediska krásných vzpomínek na své první kroky ve fotbale.

Po prvních pár setkáních v Horních Bojanovicích jsem viděl tolik trenérů a trenérek, kolik bylo hráčů či hráček oblečených v dresech připravených na utkání se svými vrstevníky. Tatínkové i maminky fandili a radili, kdo co má dělat.

Mladší přípravka nastoupila celkem v 18 utkáních (5 vítězných, 2 remízové a 11 prohraných) s celkovým nasbíraným skóre 75:124. Do některých z těchto utkání nastoupili borci z Boleradic, jmenovitě se jednalo o Lea Čermáka, Kubu Korbela, Adama Rozsívala a Filipa Sedláčka.

Všichni reprezentanti našeho městyse trénink od tréninku, zápas od zápasu vykazovali zlepšení a tým H. Bojanovic by si bez nich nedokázal představit sestavu. Leo ke konci sezóny působil jako samuraj a jeho přesné střely větraly sítě soupeřových branek. Kuba s velkým progresem vyztužil obranu a přejít přes něj byl velký problém. Adam se staral o góly do sítě soupeřů, zaskakoval však i jako neprůstřelný brankář Horních Bojanovic. Filip se staral především o obranu, pár fíků ovšem taky vstřelil.

Pokud bych mohl z pohledu zaujatého diváka soudit, tak od podzimu, kdy jsem začal navštěvovat fotbalové tréninky a zápasy, je progres, který všichni mladí fotbalisté udělali, až neuvěřitelný. Z mladých dětí se postupem času stali fotbalisti a fotbalistky, které umí odstavit soupeře tělem, nahrát si, podpořit se a táhnout za jeden provaz.

Starší přípravka nastoupila též k 18 zápasům (3 vyhraných, 3 remízové, 12 prohraných) ve kterých se podařilo nastřílet 65 branek proti 196 obdrženým. Pár kilometrů do Bojanovic nebylo překážkou dvěma hráčům od nás, Markovi Dumkovi a Ally Kaplon.

V této věkové kategorii se již projevují základní dovednosti: přihrávky na větší vzdálenosti, pokusy o centry. Pokud někomu sedne střela, tak už to vzduchem pěkně sviští. Jenom opakováním a tvrdým tréninkem se naše boleradické diamanty budou brousit do dokonalého lesku. Jednou třeba Marek oblékne skutečný dres Barcelony, ve kterém většinou jezdí na zápasy. A Ally bude odolnější proti poranění nohou při atletických závodech.

Velkou pochvalu zaslouží všichni, kteří se o děti nejen z „Horboj" starají a věnují se jim (trenéři, tatínci i maminky, atd.).

Jakub Sedláček

Těšíme se na léto

Čas letí jako splašený a pomalu se blížíme do finále školního roku a vyhlížíme letní prázdniny. Čekání na ně si zkracujeme nejrůznějšími zábavnými i zajímavými akcemi.

Na začátku května jsme si společně s rodiči užili Den rodiny, jednalo se o první ročník a podle ohlasů dětí i rodičů nebude poslední. Ve stejném týdnu proběhl i zápis nových školčátek, které se k nám připojí příští září. Na všechny přijaté se moc těšíme.

Už od dubna se Včeličky i Berušky poctivě připravovaly na vystoupení v rámci Zahrádkářské slavnosti. Jejich úsilí při zpívání i tancování bylo odměněno potleskem účastníků akce na konci května. Včeličky se vypravily také za kulturou a dvakrát navštívily místní divadlo. Jednou na představení ZUŠ Klobouky u Brna a podruhé na divadelní představení Šípková Růženka. Dále jsme si s dětmi celý týden povídali o životě včelek, a proto jsme nemohli vynechat návštěvu pana včelaře Kabely. Dětem ukázal výstroj včelaře, vysvětlil jeho práci a ukázal také úl. U včelek jsme si to velmi užili, nejvíce děti bavilo oblékání včelařských kombinéz.

Mezinárodní den dětí jsme oslavili výletem na letiště v Boleradicích, kde si děti mohli prohlédnout letadlo i malé modely. Po návratu do školky na děti čekalo překvapení v podobě zábavných úkolů na zahradě včetně malého občerstvení.

Do prázdnin nám ještě pár týdnů zbývá. Vyplníme je společným focením, školním výletem – letos pojedeme do vyškovského dinoparku, nebo třeba také dnem s hasiči. Dále nás čeká pasování předškoláků na školáky. A zbývající čas zřejmě strávíme na zahradě a snad nás hrátky s vodou alespoň trochu ochladí.

Za kolektiv učitelek MŠ,
Eliška Svobodová

Jaro ve škole

Březen

Přijeli nás do školy navštívit umělci ze souboru Musica Animae z Velkých Pavlovic pohádkou O Smolíčkovi. Na úvod pohádky se děti dozvěděly, jak se mají chovat v přírodě a pak už bez dechu sledovaly pohádku plnou melodických písniček.

Žáci 2.–5. ročníku se zúčastnili celonárodní matematické soutěže CVRČEK a KLOKAN.

Nejlepších výsledků v kategorii Cvrček dosáhli žáci:

1. Jan Zemánek
2. Leo Čermák
3. Šimon Rudolf

V kategorii Klokánek byli nejlepšími řešiteli:

1. Sabina Reiterová
2. Adéla Rudolfová
3. Jakub Kilián

Prvňáci a druháci vyrazili na výlet za poznáním velikonočních tradic do Městského muzea v Kloboukách. Na velikonoční edukaci se dozvěděli vspoustu zajímavých informací, např. co to bylo líto, zazpívali si písničku, popovídali si o Velikonocích a na závěr si děti vytvořily krásný obrázek.

Duben

Ve škole probíhal tradiční *zápis do 1. ročníku na školní rok 2023/2024*. Budoucí školáci byli zpočátku jako na jehlách, ale rychle se okoukali a ze školy odcházeli s úsměvem. Do první třídy bylo přijato 9 žáků.

Spolu s občany Boleradic jsme uctili u pomníku padlých památku padlých vojáků ve druhé světové válce.

Navzdory současným tragickým událostem a roli ruské armády na Ukrajině nesmíme popírat a zamlčovat zásluhy osvoboditelů na všech frontách od zrůdné fašistické ideologie, stejně jako nesmíme zapomínat na její oběti a padlé, kterým patří naše úcta a poděkování. Oběti těchto mužů i žen nesmí být poskvrněny!

U příležitosti oslav osvobození si pro naše děti z MŠ a žáky ZŠ připravili členové Klubu vojenské historie z Hodonína branný den. Nechyběla prohlídka dobových zbraní použitých ve druhé světové válce, plazení vpřed pod překážkou z ostnatého drátu, střelba ze samopalu na cíl. Za každý splněný úkol dostali děti razítko do své průkazky – Vojenská knížka. Velmi děkujeme panu Mgr. Pavlu Kabelovi za precizní přípravu celého dne.

Květen

Pozvali jsme do školy poručíka Měchuru z Policie ČR, který se s mladšími žáky věnoval dopravní výchově a žáci 4.–5. ročníku se dozvěděli nové informace o prevenci šikany.

Od roku 2010 pracuje v naší škole včelařský kroužek mládeže SVAZENKA. Poslední dubnovou sobotu se v Mikulovicích u Znojma sešli žáci a žákyně ze 17 kroužků celého jihomoravského kraje na soutěži Zlatá včela. Celkem přijelo 95 soutěžících, které pořadatelé rozdělili do 12 družstev. Náš kroužek reprezentovali Zdeněk Hrabec a Vanesa Kabelová. Mladí včelaři museli zvládnout 5 disciplín: určovali včelařsky významné rostliny, včelařské pomůcky, části těla včely, včelařskou praxi a psali test.

V kategorii mladší žáci se Vanesa Kabelová umístila na osmnáctém místě a Zdeněk Hrabec na místě jednadvacátém. Za dlouholetou práci v kroužku děkujeme paní M. Vavrikové a P. Kabelovi.

V Hustopečích proběhlo oblastní kolo soutěže mladých cyklistů na dopravním hřišti Lipovka. Soutěžilo se v následujících disciplínách: jízda zručnosti, jízda v „provozu" dle dopravních značek, otázky z první pomoci a testové otázky z dopravní výchovy.

Naši školu reprezentovali: Adéla Rudolfová, Sabina Reiterová, Marek Dumek a Radek Linduška, kteří jako tým skončili na krásném 6. místě.

V divadle si pro nás připravila ZUŠ Klobouky taneční vystoupení. V programu jsme viděli dívky z tanečního oboru z Klobouk a jako hosté se předvedli žáci ZUŠ Ořechov. Tanečnice byly za každé taneční číslo odměněny bouřlivým potleskem diváků ze školy v Boleradicích a Šitbořicích. Žáci si užili nevšední kulturní zážitek.

Do našeho místního divadla zavítali ještě jednou naši nejmenší na divadelní představení Šípková Růženka divadlo Kejkle a na 3.–5. ročník čeká divadelní pohádka o životě dvou obyčejných KnihoMOLŮ.

Jako již tradičně jsme organizovali školní hudební soutěž ve hře na hudební nástroj a ve zpěvu. Nejlepší zpěváci Žaneta Barková a Roman

Třeštík a Adéla Rudolfová reprezentovali naši školu v pěvecké soutěži „Nikolčická lyra" v ZŠ Nikolčicích.

V **červnu** máme ještě v plánu školní výlet do ZOO ve Vyškově, atletickou olympiádu, výjezdní autobus POLYBUS, který je vybavený nářadím, jako jsou pilky, vrtačky, pájky, 3D pera, akunářadí, termolis, a s nimi si vyrobíme nějaký pěkný výrobek.

Nedílnou součástí školy je i školní družina, která nabízí pro děti v mimoškolní době pestré vyžití. Děti zde mají velký výběr společenských her, deskových her, stavebnic, hraček. Jemnou motoriku si rozvíjí v tvořivých činnostech, kde se učí vyšívat, navlékat korálky, drátkovat, tvořit různé výrobky z nanukových dřívek a dřevěných kolíčků, malovat kamínky. Už si také vyzkoušely ubrouskovou techniku, frotáž, zažehlovací korálky, vyškrabovací obrázky, meditační omalovánky, papírové skládačky. Také si často pouští písničky, zpívají a tančí. Ani digitální technologie zde nechybí. Děti si oblíbily naučná videa: Byl jednou jeden život a Dětská dopravní policie. Vyzkoušely si i malování na interaktivní tabuli. Luští kvízy, hrají didaktické hry a formou hry se připravují na vyučování.

ŠD nabízí různé zájmové aktivity: Polytechnická činnost, Šikulky, Hra na flétnu, Německy hravě, Sportovní hry pro děvčata a Florbal.

Všichni se už těšíme na 30. června, kdy budeme poslední den ve škole a odejdeme s vysvědčením na prázdniny.

Za dobrou spolupráci po celý rok děkuji zřizovateli, školské radě a široké veřejnosti obce Boleradice. Poděkování za trpělivost a vytrvalost patří rodičům a všem učitelům, vychovatelům, asistentům pedagoga a provozním pracovníkům za velmi dobrou práci během celého školního roku.

Hlavní prázdniny jsou vyhlášeny od **1. 7. 2023 – 31. 8. 2023.**
Slavnostní zahájení nového školního roku 2023/24 proběhne jako vždy před školou **v pondělí 4. 9. 2023**, kdy přivítáme nové prvňáčky.

Všem žákům a rodičům přeji pěkné prázdniny a klidnou dovolenou.

ředitelka školy
Mgr. Miroslava Fišerová, MBA

Beseda v knihovně

V úterý 23. 5. 2023 jsme se v obecní knihovně zúčastnili besedy se spisovatelkou Michaelou Fišarovou, která žákům představila svoji tvorbu knih pro děti, z nichž některé získaly i ocenění v oblasti literatury pro děti – Zlatá stuha nebo cena Albatrosu. Žáci měli možnost poslechnout si dramatické ztvárnění jedné kapitoly z knihy Náš dvůr má tajemství nebo ukázku z knihy Kája a Claudie. Paní spisovatelka popsala dětem, jak kniha vzniká, vysvětlila, co je to knižní série a povzbudila je ke čtení např. knih z knižní série s názvem Třídnice 4. B. Na závěr proběhla autogramiáda. Beseda se žákům moc líbila a v oblasti čtení byla pro ně velkým přínosem.

ředitelka školy
Mgr. Miroslava Fišerová, MBA

Polehrátky

Starka prala před hody tak důkladně, že si seprala všechny barvy z kroje. Vybarvíš ji, ať může pod máju? Dokážeš spočítat, kolik je na stránce takovýchto pomněnek?

Správná odpověď - na obrázku je celkem 21 nevybarvených pomněnek, z toho osm se schovává v kytici na masli

Kalendář akcí

16.–18. června	**Závody MCR F2D**	Letecko-modelářský klub
16.–17. června	**Agrotec Rally**	Agrotec autoklub
23.–25. června	**Jánské hody**	Krojovaná mládež
5. července	**Mše u sososší svatých Cyrila a Metoděje**	Farnost Boleradice
6. července	**Festival Film a víno**	Marek Koráb a spol.
7.–9. července	**Závody RC Combat**	Letecko-modelářský klub
20. července	**Festival Film a víno**	Marek Koráb a spol.
3. srpna	**Festival Film a víno**	Marek Koráb a spol.
12. srpna	**Létáme pro vás**	Letecko-modelářský klub
17. srpna	**Festival Film a víno**	Marek Koráb a spol.
13. srpna	**Mše u kaple sv. Rocha**	Farnost Boleradice
31. srpna	**Festival Film a víno**	Marek Koráb a spol.
2. září	**Vítaní podzimu**	Hasiči
16. září	**Vinobraní**	Vinařský spolek
17. září	**Závody F3K**	Letecko-modelářský klub
11. listopadu	**Martinské hody**	Krojovaná mládež

Ještě se chystá...

Podzim: Výšlap za humna, Létání s draky, Lampiniáda
Výsadba oskerušového a lipového stromořadí
Zima: Adventní dílničky, Mikulášská diskotéka

Tak brzy na viděnou na některé z událostí!

Boleradští stárci, starky
a chasa Vás zvou na

Jánské hody
Boleradice
23. - 25. 6. 2023

Pátek 23. června
18:00 stavění máje
20:00 večerní zábava
CM sourozenců Osičkových

Sobota 24. června
14:30 průvod obcí od 1. starky
17:00 Moravská beseda a dětské sólo
nástup přespolních
20:30 večerní hodová zábava
DH Vacenovjáci

Neděle 25. června
14:30 požehnání v kostele
průvod obcí k 1. stárkovi
17:00 tradiční zavádka
nástup přespolních
20:30 večerní hodová zábava
DH Vacenovjáci

Přespolní chasy vítány.

6. 7. – 31. 8. 2023
"LICHÉ ČTVRTKY"

VINAŘSTVÍ MAREK KORÁB

FILM a VÍNO

MINIFESTIVAL

INFORMACE:

Procházka/vyjížďka do vinic s ochutnávkou od 17:00
Řízená degustace od 19:00
Začátek filmů - po setmění
Start - vždy vinné sklepy Tihelna
Vstupné na film - dobrovolné

WWW.FACEBOOK.COM/VINOMAREKKORAB

Letecko-modelářský klub F. Peřiny Boleradice

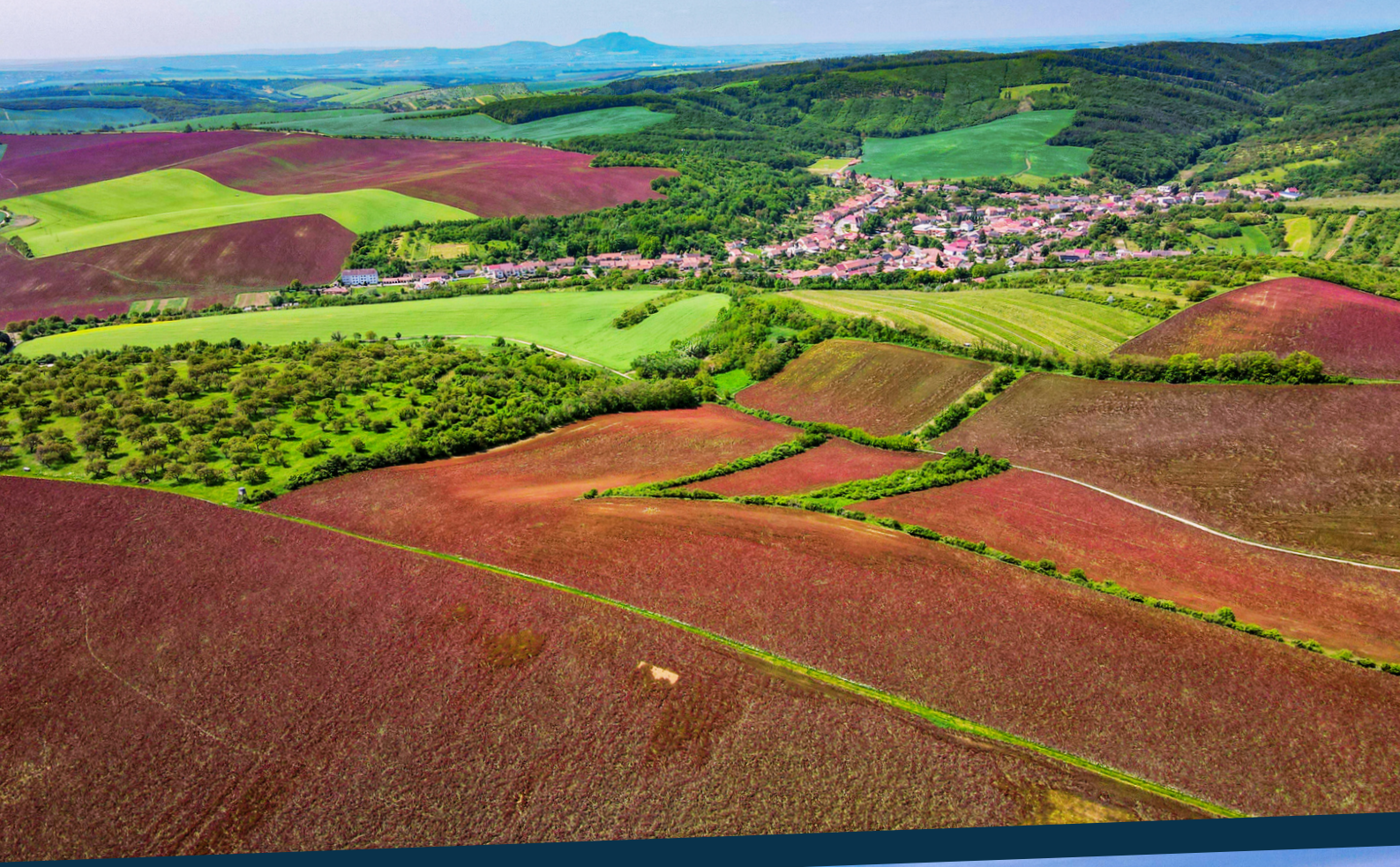
Létáme pro Vás

Dne 12.8.2023 od 13.30 hod. na letišti v Boleradicích

*Vystoupení modelářů * Zlín Z37 Čmelák * skupinové vystoupení ultralehkých letounů * Zlín Z 526 akrobat a další podívaná.*
Pro děti skákací hrad
Po 16. hodině vyhlídkové lety vrtulníkem
Vstupné 150,- pro děti zdarma

POLEHRAD
ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401. Za kvalitu odpovídá Redakční rada Polehradu (Pavla Hrabcová, Ing. Martina Novotňáková, Dana Veselá, Ing. Jiří Víteček). Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu přispěvovatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Přispěvovatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Příspěvky do Polehradu můžete zaslat na adresu Úřadu městyse Boleradice nebo polehrad@boleradice.cz.Toto číslo vyšlo 16. června 2023. Uzávěrka příštího čísla je **11. září** 2023 .

Foto na obálce: Jaromír Šauer fotograf, Jiří Víteček,